

KURT BRAND

Ocel z Arkonu

Knihovnička Perry Rhodan 46

Přeložil Jaroslav Kuťák

Aralon, čarodějnická kuchyně arkonidského Impéria, se nevzdával. Mnohatisíciletý vývoj civilizace lze vyvést z rovnováhy pouze katastrofou planetárních rozměrů, a ne ze dne na den. Aralon, čtvrtá planeta malého žlutého slunce Kesnar - 38 světelných let od Arkonu - neměla vůbec v úmyslu vzdát se nejlepších obchodů jenom proto, že existuje nějaký Perry Rhodan!

Arové, géniové ve všech oblastech medicíny, byli stejně houževnatí jako Galaktičtí obchodníci: Prodávali prvotřídní léky za lichvářské ceny, ale zároveň si dávali pozor, aby žádná z jimi léčených nemocí nezmizela úplně. Koneckonců chtěli vydělávat a tato touha po zisku za každou cenu je stavěla bok po boku Galaktických obchodníků zvaných Skokani.

Ale najednou se poprvé objevila nemoc ohrožující jejich existenci. Její průběh mohl vést k finančnímu krachu, pokud by se „infekci“ nepodařilo radikálním způsobem zastavit.

Tahle „nemoc“ se jmenovala Perry Rhodan.

Znamenala první porážku Arů od dob počátků jejich existence.
Po druhé porážce už netoužili! ;

Šéfinspektor Gegul, zodpovědný za bezpečnost Aralonu, sebou trhl, když do místnosti nehlučně vstoupila asistentka Arga Tasla. Mlčky mu podávala zápis hlášení.

„Zaměření strukturálních zaměřovačů: Flotila Perryho Rhodana transitovala k Arkonu. Čas: 8:75:03,1." „Argo!"

Gegulův hlas se chvěl. Ani přitom nezvedl hlavu. Jenom zíral na nenáviděné jméno.

„Zavolejte Maelze a Bronuda. Chci tady ty neuměly mít za deset minut!"

^ ^ ^

Maelz a Bronud, dva vysocí, urostlí Arové, se postavili do pozoru, sotva vystoupili.

„Sedněte si přece," zavrčel na ně Šéfinspektor Gegul a ledabylým pohybem ruky ukázal na prázdná křesla. Okamžitě přešel k tématu: „Rhodan skočil na Arkon. Akutní nebezpečí momentálně pominulo. Dobře víme, že pracuje pro centrální počítač! A jak to vypadá tady u nás? Na Aralonu se nenachází ani jediná loď s nemocnými na palubě! Milí přátelé, já vám říkám, že tato katastrofa bude mít galaktické následky, pokud se nám Rhodana nepodaří zničit!"

„My přece nemáme bojové křižníky," namítl trochu uspěchaně Maelz.

„Taky žádné nepotřebujeme!" zvolal Gegul. „Nakazíme ho nějakou nemocí?" vykoktal Bronud.

„Proč nikoho z vás nenapadne něco originálnějšího?" vyjel na ně Gegul. „Proč?"

Ani Maelz, ani Bronud mu však tuto radost neudělali. Oba by v té chvíli zaplatili cokoliv, aby mohli nějak zjistit, co má šéf vlastně na mysli.

„Jistě," řekl Gegul pochvilí marného čekání. „Na to nejjednodušší nikdo nepřijde."

Chvilí se agorantně vyhříval velikostí svého nápadu a hrál si na chytrého šéfa. Pak se předklonil a naznačil těm dvěma, aby se přisunuli blíž.

„Tohle, přátelé, je můj plán..." začal a Maelz s Bronudem napjatě naslouchali. Nápad šéfinpektora Gegula byl skutečně geniální.

Vypadalo to, že Perryho Rhodana nic nezachrání. Zdálo se, že jeho záhuba bude zároveň také záhubou planety, z níž pocházel.

· ^ ^ ^

Talamon z rodu Těžkých Skokanů s úsměvem přijal kurýra Galaktických obchodníků. Tento muž přišel na palubu jeho vlajkové lodi před půlhodinou proto, aby „sondoval Talamonovy úmysly".

Těžcí byli bojovníky Galaktických obchodníků. Když si Skokani s nějakou planetou nevěděli dost dobře rady, když se takový svět nechtěl dát vykořisťovat, pak museli přivolat Těžké - za prvotřídní finanční odměnu, pochopitelně!

Těžcí se od Skokanů velmi brzy oddělili, protože jejich domovským světem se stala planeta s velkou gravitací a časem jim vtiskla specifickou podobu těla: Každý Těžký vážil několik metráků a byl zhruba stejně vysoký jako široký - v obou rozměrech něco přes půldruhého metru. Měli tedy podivné tvary, nicméně velmi obratné a svižné pohyby.

Vedle státních lodí Impéria disponovali ještě těmi nejlepšími křižníky. Žili podobně jako Skokani v rodových svazcích. Kurýr přišel k hlavě rodu Talamonů. Tento rod už něco znamenal. Vlastnil dvě stovky bojových lodí, ale zeje dosud měl a že Talamon sám vůbec ještě žil, za to vděčil jen Perrymu Rhodanovi.

Kurýr se ho zeptal, co si o Rhodanovi myslí.

„Je úžasný!" odvětil Talamon, aniž by přemýšlel a nasadil přitom svůj nejlepší pokerový výraz.

Takovou odpověď kurýr nečekal. Byl šokován.

Talamon se na něj dobrácky a trochu shovívavě usmál.

„To přece nemůžete myslet vážně, Talamone!"

Vtom Talamon pohnul své třímetrákové tělo s lehkostí, jakou by nikdo nečekal. Kamenný výraz z jeho obličeje zmizel, teď se tvářil hrozivě. Dunivým basem kurýra uzemnil: „Vaše otázka je drzá! Zapomněl jste snad, že já, Talamon, jsem se s celou svou flotilou ocitl ve smrtelném nebezpečí? Že mě Rhodan mohl během několika minut zničit, kdyby chtěl? Jaký je tedy člověk, který něco takového dokáže, he?!"

Kurýr se kroutil jako červ.

Talamon si toho všiml, ale nechal ho být. Jen ať se ten chlapík chvíli smaží ve vlastní šťávě. Jen ať z něj konečně vypadne, proč sem vlastně přiletěl.

„Co mi chcete, kurýře? S barvou ven! Co mám udělat a co mi za- to Skokani hodlají zaplatit?"

„Přicházím od Siptara," řekl kurýr.

„Ten snad nikdy neumře," zabručel Talamon. Siptar byl nejstarší ze všech skokanských patriarchů.

„Předtím jsem byl u Vontrana, Talamone! Siptar a Vontran ztratili na Goszulově planetě mnoho svých lidí..."

„No a?" zašklebil se Talamon.

„Říká se, že Perry Rhodan má asi prsty v explozi bomby ve shromáždění patriarchů na Goszulu..."

Talamon vybuchl smíchy a zavřel tak kurýrovi lista. Těžkému Skokanovi tekly po nazelenalých tvářích slzy. Čím déle se Talamon chechtal, tím popletenější byl kurýr - a nazlobenější, takže když už toho měl dost, zaječel: „Co je na tom k smíchu?!"

Talamon se rázem uklidnil.

„Jistě," dal překvapenému kurýrovi za pravdu, „nic. Kata

strofa na Goszulově planetě byla zla, ale dávat ji za vinu Perrymu Rhodanovi... Poslouchejte, něco vám povím, když jste se mě zeptal, co si o Rhodanovi myslím. Vám se moje odpověď nelíbila, ale uvědomte si, že Rhodan je prostě faktor, se kterým se nutně musí počítat! Vy mi to pak chcete vyvrátit a přijdete s tvrzeními, že moje přesvědčení jenom potvrzují! Proto jsem se smál."

„Takže máme asi stejný názor, že?" uhnul kurýr jako úhoř.

Talamon na něj překvapeně zíral.

„Mladý muži," řekl pak důrazně, „teď už mi ale konečně řekněte, proč jste za mnou přišel, nebo se opravdu rozzlobím. Jste tady, abyste mě poštvál proti Rhodanovi? Ano, nebo ne?"

„Ano."

„První jasná, zajímavá odpověď. Takže, kurýře, vybalte mi pěkně všechno, co vám leží na duši. Poslouchám."

..'^ ^ ^

Křižníky TITAN a GANYMED se vracely z hyperprostoru do normálního vesmíru.

Centrální počítač na Arkonu je už musel zaměřit. Transitní šok odezníval. Jako obvykle byli Rhodan a jeho přítel Bull prvními, kdo jej ze sebe setřásli. Před nimi se na obrovské panoramatické obrazovce třpytily hvězdy.

„...kdyby to aspoň nebyli takoví ospalci," povzdechl si Bull.

„Tloušťku!" okřikl ho Perry. Za nimi stál Arkonidan Crest a o krok dál Thora, krásná, chytrá a temperamentní Arkonidanka, oba příslušníci nejvyšší společenské vrstvy arkonidské říše.

Bull byl upřímný chlapík. Zašklebil se a otočil se svou širokou tváří k Thoře. „Žádný námitky?" zavolal na ni.

„Časem vás bude muset napadnout i něco jiného," odpověděla mu s královským klidem.

Bull se zašklebil. „Nechtělš zavolat toho plechového moc-

náře a poprosit ho o dovolenou?" obrátil se zpátky k Perry -mu.
..•

Měl na mysli všemocný gigantický centrální počítač na Arkonu, který řídil všechno dění v říši od chvíle, kdy jeho tisíce let staré naprogramování uznalo, že Arkonidané propadli totální dekadenci a mentálnímu rozkladu. Vzal jim jejich moc, aby začal jednat v jejich vlastním zájmu, protože letargičtí, stále unavení Arkonidané, měli skutečný zájem už jen o virtuální videohry a v jejich nabubřelosti jim bylo takřka docela jedno, co se v Impériu děje.

Cucky seděl kousek od Bulla. Zapištěl: „Oukej, plechovej mocnár! Bully, ses borec!"

Posádka se neudržela a zasmála se, ale pak se ozval důstojník ze spojové centrály: „Robotská flotila požaduje kódovaný signál!"

To je vrátilo do holé skutečnosti.

Rychlostí 0,8 světla prolétli společně s GANYMEDEM vnějším ochranným prstencem, obklopujícím Arkon I, II a III. Přišel čas, kdy Rhodan bude opět muset promluvit s centrálním počítačem. Po odeslání hesla počítač potvrdil příjem.

Rhodan mu pak podal hlášení. Krátké, přesné, precizní.

Počítač-Regent čekal. Nekladl žádné otázky.

Rhodan tedy pokračoval: „Prosím o povolení letu TITANU na Zemi! Při boji s flotilou Talamonových Těžkých se ukázalo, že s patnácti sty členy posádky nevystačím. Aby bylo možné využít veškeré síly tohoto nového křižníku, je bezpodmínečně nutné rozšířit posádku. Na Zemi dostanu veškerou podporu. Prosím, přezkoumejte mé důvody!"

Tři minuty to ve spojení jen šumělo, pak počítač odpověděl.

„Dovolená povolena!" ozvalo se z reproduktoru.

Pak počítač vypnul spojení.

Perry se otočil na Bulla. Ten se zvesela zubil: „Tos toho plecháče dostal," radoval se. „Kdyby věděl..." Zarazil se a tázavě na Perryho pohlédl. „Ty nemáš radost, žes ho obalamutil?"

„Ne! Nemáme k takové radosti důvod, Bully!"

Bull zmlkl. Zamyšleně se na Perryho díval. Opravdu nebylo důvodu k radosti. Najednou se v centru dění ocitla mateřská Země. Arové, které právě přelstili, patřili rovněž ke Galaktickým obchodníkům, a Galaktičtí obchodníci byli a zůstávali nejzarputilejšími nepřáteli Země.

Tophdor, jeden z patriarchů Těžkých, znal pozici sluneční soustavy. Počítač na Arkonu ji neznal!

V kulovitém hvězdném mraku M 13 křížovalo na tisíc skokanských lodí a každá z nich představovala samostatnou pevnost. Čím by se mohla Země proti takové přesile bránit?

Ničím!

Hlavně proto se chtěl vrátit na Zemi. Pochopitelně mu bylo jasné, že mu centrální počítač dopřál dovolenou hlavně proto, že chtěl zjistit pozici Země. Nicméně bylo tu něco, co počítač nevěděl: Oba křižníky pozemšťanů disponovaly strukturálním kompenzátozem, který znemožňoval zaměření bodů vysoku a výskoku při transici, takže počítač nemohl jejich pozice, a tím pádem ani pozici Země zaměřit.

Bull se pokusil setřást starosti a zlostně řekl: „Tak to těm hvězdným cikánům pěkně osladíme! Mám nás připravit na další transici, Perry?"

Perry Rhodan přikývl.

^ ^ ^

Z obrazovky se na Perryho Rhodana šklebil nazelenalý, masivní Talamon. Před malou chvílí se ozval na hypervinách. Pak se z vesmírných temnot vynořila jeho loď a přidružila se k TITANU.

„Jdu k vám, Perry Rhodane!" řekl Talamon po krátkém rozhovoru a jeho obraz zmizel. Na lodi TÁL VI zrušili spojení.

„Zastavte přípravy transice!" zvolal Rhodan. „Všechny hodnoty zůstávají v platnosti!"

Pak se podíval na Bulla. „Zavolej mi sem Guckyho a Marshalla!"

Ve stejné chvíli se těsně před ním zamihotal vzduch a myšob Cucky materializoval. Spokojeně vycenil horní hlodáky a chtěl se uvelebit na Perryho klíně.

„Cucky!" řekl Rhodan s lehkou výčitkou v hlase. „Dostaneme oficiální návštěvu."

Myšob odplul do nejbližšího kouta velínu. Nikdo se nesmál. To, že se Těžcí zjevili právě ve chvíli, kdy Rhodanovy křižníky chtěly transitovat, muselo mít závažný důvod. Talamon se stal při akci na Aralonu Rhodanovým přítelem, ale jejich přátelství muselo být ještě dokázáno.

Přicházel i teď jako přítel?

Rhodan chápal Crestův starostlivý pohled. Oba mysleli na stejnou věc. Proto museli být Gucky a Marshall přítomni, aby mohli díky svým telepatickým schopnostem číst Talamonovy myšlenky.

^ ^ ^

„Krásná loď," pochvaloval si Těžký, a když se rozhlédl po velínu, dodal: „Škoda že brzy přestane existovat!"

Tím naznačil důvod svého příchodu.

Perry Rhodan zachytil Marshallovo přikývnutí. Talamon nehlal. Přišel v upřímném úmyslu, aby Rhodana varoval.

„Okamžik, Talamone," řekl Bull, položil mu jednu ruku na rameno a druhou nastavil spojení s GANYMEDEM. Pak křikl do mikrofону: „Přísná kontrola okolního vesmíru! Nastavte nejsilnější ochranu proti zemětřesení!" Pak se znovu otočil k návštěvníkovi, který se na jeho opatření tvářil spokojeně a řekl: „Posuňte svou loď mezi naše, Talamone!"

Těžký Skokan se zeširoka zašklebil: „Jestli jste vy všichni pozemšťané takhle opatrní a chladní, pak je mi už teď Skokanů líto! Jistěže poslechnu a přikážu své lodi, aby vplula mezi vás!"

Netrvalo dlouho a sledovali elegantní letový manévr lodi návštěvníků.

„Ano," řekl Talamon a zadíval se Rhodanovi do očí. „Arasové na Aralonu - říkáme jim raději Arasové než Arové - se na vás zlobí. Z obchodnického pohledu jim rozumím, ale od té doby, co vím, že ti čarodějové zanášejí na planety schválně epidemie, aby měli kšefty, zlobím se na ně. Takže v krátkosti!

Aralon zalarmoval rody Arasů po celé Galaxii. Ti pohrozili Skokanům, že už jim nebudou prodávat žádné léky, což by byla katastrofa, protože po celé Galaxii byla rozeseta spousta nemocí. Aby si Skokani udrželi přísun léků, museli přistoupit na vyděračský požadavek Arasů, že totiž poletí proti Zemi a zeji zničí!"

„Už k ní vyrazili?" zeptal se Perry Rhodan, ale zeptal se tak klidně, až Talamon nevěřícně zíral. Bull se přitom zpotil. Tohle byl Rhodanův typický bluf. „Takže?" usmál se Rhodan. „Už se Skokani rozletěli do boje?"

„Ne, tak rychle nedolezou ke křížku ani Skokani. Bez shromáždění patriarchů se takové akce nikdy nekonají. Ale Arasové přinejmenším dokázali, že se patriarchové brzy sejdou. Kde? To nikdo neví. Neví to ani kurýr, který mne před nedávným vyhledal, aby se mě zeptal na můj názor."

„Tři nálety!" ohlásil se důstojník od zaměřovačů. „Lod' ohmatává prostor, vysílá kód pro druhou loď... Je to známý kód! Část flotily Těžkého Talamona!"

Talamon se zešíroka usmál a nepokrytě projevil Rhodanovi a Bullovi svůj obdiv. „Ted' jsem ale zvědav, jestli mě najdou."

Perry mu podal ruku: „Sázím svůj TITAN proti vaší vlajkové lodi, Talamone, že nás nenajdou!"

Těžký zavrtěl rozhodně hlavou, schoval dlaně za záda, poťouchle se usmál a řekl: „Rhodane, už se rozkřiklo, jakým způsobem jste přišel k TITANU. Ne! Já se nesázím. Ještě svoji loď potřebuju." V následující chvíli zvažněl. „Vy si z plánu

Arasů neděláte hlavu? Já sice nejsem žádný jasnovidec, ale je mi naprosto jasné, že Skokany donutí, aby vaši Zemi rozstříleli beze zbytku. Přišel jsem, abych vám a vaší mateřské planetě pomohl!"

Tu si Perry Rhodan všiml, jak John Marshall dvěma prsty naznačuje počítání peněz.

„Co mě bude vaše pomoc stát, Talamone?" usmál se Rhodan.

„Panebože," vzdychl nadšeně Těžký, „my dva jsme správní partneři. Tak rychle jsem se ještě s žádným Arkonidanem ke kořenu věci nepropracoval! Pomalu mi začíná docházet, proč na vás ani my, ani Arkonidané prostě nemáme! Ale bavme se, prosím, o ceně. Musím se postarat, aby můj rod měl co jíst. Kromě toho - udržovat dvě stě bojových lodí taky něco stojí! To nepočítám riziko, do kterého jsem se pustil..."

Perry Rhodan mu chladně odpověděl: „Když jsem vydal bojové flotile robotů rozkaz, aby neproměnila Talamonovu flotilu v oblak molekulárního prachu, riskoval jsem nad všechny astronomické hodnoty! Talamone, požadoval jsem za to nějakou cenu?"

„Perry Rhodane," odpověděl Talamon vyčítavě, „takhle se se přece se starým mužem nemluví."

„Ne?" zeptal se Rhodan ostře. „My lidé rádi říkáme pravdu, i když někdy bolí! Sdělte nám svou cenu, Talamone!"

John Marshall vstal a vykročil k trojici jednajících mužů.

Rhodan se na něj otočil a zeptal se, co se děje.

„Pane, jenom jsem vám chtěl připomenout, že máte mluvit s centrálním počítačem na Arkonu!"

To byla domluvená šifra. Přeloženo do normální řeči Marshall řekl: „Dosud jsem u Talamona nezachytil žádné zákeřné úvahy."

Rhodan mávl rukou. „To má čas, Marshalle! Díky!" Talamon zaslechl každé slovo a bleskurychle kombinoval. „Vy se chcete ujistit, jestli vám Impérium přijde na pomoc,

Rhodane? Pak ale nezapomínejte, že Skokani jsou taky Arkonidané!"

„Jedni tvoří hodnoty, druzí je kradou!" zafrkal zlostně Bull.

„Talamone, co jste vlastně zač? Vážně nám děláte potíže!"

Těžkému nezbylo nic jiného, než vzít Bullovu námitku vážně. V jeho představách byla Země jediným kosmodromem a moc Perryho Rhodana obrovská.

„Řekněte nám svou cenu, Talamone!" požadoval Rhodan a v duchu si gratuloval, že k této poradě přizval i Bulla. To on způsobil, že Talamon teď jistě vysloví mnohem nižší cenu, než zamýšlel.

„Při časově neomezeném nasazení plného bojového kontingentu - to jest přesně dvou set osmnácti lodí, Rhodane - deset milionů!"

„Kolik stojí tuna arkonidské oceli?" zeptal se Perry.

„Arkonidské oceli T? Oceli, ze které se stavějí kosmické lodě?" zbystřil Talamon.

„Ano, mám na prodej tři až čtyři stovky tun!"

„Kolikže?!"

Perry Rhodan vstal. V této chvíli považoval jednání za ukončené. „Zvažte v kruhu svého rodu, zda byste tuto nabídku brali. Pokud ano, dohodneme si přátelskou cenu, Talamone! Kdy se znovu uvidíme?"

. ' " . <^ ^

Šéfinšpektor Gegul stál před lékařskou radou na Aralonu a podával zprávu.

Za poslední dny zestárnul o celá léta. Tížila ho velká zodpovědnost. Jeho úkolem bylo dostat všechny rody Skokanů pod tlak, vydírat všechny patriarchy tím, že nedostanou žádné léky, pokud neuposlechnou.

Přestože se poslední noci téměř vůbec nevyspal a byl vyčerpán až na dno svých sil, nyní stál hrdě před radou lékařů.

Podával zprávu pouze o úspěších. Občas se zatvářil cynicky, když informoval o tom či onom patriarchovi, jak reagovali, když jim naznačil, že by mohli příštího dne onemocnět životu nebezpečnou nemocí, a že by pak museli Arasy prosit o vyléčení.

„Kdy se bude konat shromáždění patriarchů a kde?“ zeptal se Dumeh, který řídil lékařskou radu.

„Za osm dní,“ odpověděl Gegul. Za osm dní na Larosu...“ „Na Larosu?“ namítl Santek překvapeně a ostře si Gegula změřil. „Na Larosu, kde děláme naše biologické experimenty? Gegule, copak vás opustili všichni hvězdní bohové?“ Gegul rozpačitě přešlápl.

„Dovolte, abych vám sdělil důvody, které mě k lakovému rozhodnutí přivedly. Vycházel jsem z úvahy o tom, že poslední shromáždění patriarchů ohledně Rhodanova zneškodnění se šlo na Goszulově planetě.

Velké shromáždění však skončilo bombovou explozí! Navíc se tam objevila epidemie a Goszul od té doby platí za zakázanou planetu.

Nevysvětlené události mohou být dílem Perryho Rhodana, ale nejsou pro to žádné důkazy.

Ovšem na Larosu existuje prostředek, který nedovolí, aby shromáždění bylo narušováno, natož rozmetáno! Vy víte, o jaký prostředek jde, že?

Tyto myšlenky mě vedly k tomu, abych jako místo pro shromáždění vybral osmnáctý měsíc planety Gom soustavy Gonom!”

Gegulovi se ulevilo, když viděl, jak d'ábelsky se na to Santek tváří. I Dumeh vypadal spokojeně.

„Informoval jste šéfbíologa Keklose, Gegule?“ zeptal se zvesela Dumeh.

Šéfinspektor se mírně uklonil: „Šéfbíolog Keklos byl se vším seznámen a s mými opatřeními souhlasí!“ V Gegulových očích zářil triumf.

Tophtor, Talamon u v přítel a Rhodanův nejzarputilejší protivník, byl vytržen ze spánku. Vedle jeho lůžka stál Tattoll.

„Pane, chce s vámi mluvit hlavní stan Těžkých!“ volal rozrušeně a cloumal rukou patriarchy.

„No a?“ zahučel Tophtor. „Kdo se mnou chce mluvit, musí taky umět čekat! Řekni jim, že hned přijdu!“

Neměl nijak zvlášť naspěch. Pomalu se oblékal a uvažoval, co by po něm asi tak mohli chtít. Bylo mu jasné, že jistě nepůjde o žádný milionový obchod.

Zvolna se loudal do velínu. Poslední dveře se rozskočily a už z dálky spatřil mihotání obrazovky typické pro hyperspojení.

Zafuněl a klesl do pilotního křesla. „Tady Tophtor!“ křikl do mikrofonu.

„Tady hlavní stan!“ zabručelo z reproduktoru a na obrazovce se objevila tvář muže jménem Sirger. Byl to druhý nejstarší muž rodu Darfnur.

„Tak mluv, co máš na srdci, synku,“ vyzval ho nepřívětivě Tophtor.

„Naše hlášení jde přes šifru, Tophtore!“ řekl Sirger a Tophtor zpozorněl. Takže přece jen šlo o něco důležitějšího. Poněkud zbystřil, ale za okamžik bylo po zvědavosti: Hlavní stan oznamoval místo a čas shromáždění patriarchů.

„Kvůli tomu jste mě vzbudili?“ vrčel Tophtor.

„Vy už nemáte zájem o Perryho Rhodana?“ namítl Sirger.

„Co je s ním?“ zařval Tophtor.

„Pane, vy nevíte, co se stalo na Aralonu?“ zeptal se Sirger překvapeně. „Přece se o tom mluví po celé Mléčné dráze!“

To bylo přehnané tvrzení, protože Tophtor o ničem nevěděl. „Jak bych mohl vědět všechno, Sirgere? Byl jsem se svými loděmi osmadvacet tisíc světelných let hluboko v Galaxii, abych tam vyřídil jistou maličkost! Ta maličkost mě stála šest lodí!“

Sirger si mohl myslet, co chtěl. Několika větami sdělil, co Rhodan na Aralonu vyváděl.

„Cože?“ zařval Tophtor. „Talamon že utekl z boje? Ty lžeš!“ Sirger se však naprosto klidně zeptal, jak by se Tophtor zachoval na Talamonově místě, kdyby se najednou ocitl v obklíčení silnou arkonidskou flotilou?

„On se do toho zapojil Arkon? Počítačový Regent?“ Tophtor tomu nechtěl uvěřit. „Vykládáš mi nesmysly, Sirgere. Konec!“

Tophtor vypnul spojení, ale ne hypervysílačku. „Bleskově mě spojte s Talamonem!“

Ale TÁL VI, Talamonova vlajková loď, se nehlásila. Ozvala se jiná loď flotily, ovšem na její palubě nevěděli, kam se šéf poděl.

Tophtor definitivně vypnul spojení. „Zvláštní,“ říkal si.

„Talamon nenechá žádnou zprávu, kde je k nalezení, a ani neodpovídá na své frekvenci? Tady něco . smrdí...”

Hypervysílačka se opět aktivovala. Byl to znovu hlavní stan, znovu Sirgerova tvář.

„Pane, mohl byste hlavnímu stanu prozradit, kde máme hledat vašeho přítele Talamona?“

Tophtor na něj hloupě zíral.

Nevěděli o Talamonovi? Začínal z toho být trochu neklidný. Bezděčně pomyslel na Talamona a Perryho Rhodana.

Dělal si starosti o přítele Talamona i starosti kvůli Rhodanovi.

^ A ^

Talamon se vrátil ze své třetí porady s Perrym Rhodanem. Úcta vůči tomu člověku v něm narůstala až do krajnosti a tváří v tvář svým lidem ji netajil. Ovšem ne všichni s ním souhlasili. Především Ocxal byl proti jakémukoliv spojení s Perrym Rhodanem.

„Jakmile Cekztel prokoukne tvou hru, Talamone, brzy bude po tvém rodu," varoval.

Talamon se musel smát. „Proč by se Cekztel neměl nic dozvědět? No, jestli chceš, tak se na tom velkém obchodě nemusíš podílet, Ocxale! Právě jsem ho s Rhodanem uzavřel!"

Avšak Ocxal se na obchodě podílet chtěl. Šlo o takřka nepředstavitelné množství arkonidského ocelového šrotu a každý z členů rodu, který by se účastnil, získal možnost reálného a vysokého zisku.

„Kde by se ten materiál měl nakládat?" projevil Ocxal svůj zájem.

Talamon se šklebil na všechny strany. Vychutnával chvíli úspěchu. Pak řekl: „Na Honuru!"

„Kde? Na Honuru?"

Velínem se rozšířilo zděšení.

Talamon se šklebil a přikyvoval.

„To se tam máme nakazit? Tou šílenou veselou nemocí?" namítal Ocxal.

„Jste trdla," odpověděl Talamon. „Zatím jsem vždycky všechny naše obchody sehnal a dojednal já. Na vás pak zbylo jenom kasírování. Copak si myslíte, že už jsem tak senilní, že bych nepomyslel na riziko nákazy? Rhodan na ně nezapomněl. Proto mi ani neprozradil, kde ten šrot máme hledat. Smíme se na něj podívat. Je to hřbitov kosmických lodí. Pro začátek to bude stačit. Odhadneme množství, uděláme hrubou kalkulaci. On nám pak všechno nechá až na pět velkých nákladních lodí a jeden arkonidský křižník! Ty si rezervuje pro sebe! No, braši, není to snad obchod?" triumfoval Talamon. „A co se týká epidemie, Rhodan nám dá lék. Zapomněls, kolik jeho lidí tam onemocnělo? A všichni už jsou zdraví!"

Ocxal se zamyšleně díval na svého patriarchu. Nelíbil se mu mladický zápal, s jakým starý muž k tomuto obchodu přistupoval. „Jestli pojme šéf všech rodů Cekztel sebemenší pode-

zření, vyhladí nás! A jestli Tophtor něco vytuší, bude zle! Je to Rhodanův nepřítel číslo jedna!"

Talamonova tvář zkameněla. „No... Tak aby nikoho z vás ne- napadlo ty dva brachy informovat, rozkazují přísné spojové ticho! Až na příjem zůstaneme pěkně vypnutí!"

Vstal a namířil do své kajuty. Musel přitom více než na právě uzavřený obchod myslet na Perryho Rhodana. Stále jasněji chápal, že v Rhodanovi našel nejupřímnějšího ze všech přátel, pokud on sám zůstane upřímný.

^ A ^

Na GANYMEDU vyhlásili poplach.

Před několika minutami se velitel této 840 metrů dlouhé bojové lodi vrátil z porady u šéfa. Pět set lidí bleskurychle zaujímalo svá místa. Na zádi se rozbíhaly agregáty. GANYMED se připravoval k odletu. Ale jenom důstojníci ve velínu znali cíl.

Lod' zvolna přidávala. Vzdálenost od TITANU narůstala.

Plukovník Freyt seděl bez hnutí v pilotním křesle. Dvakrát zaslechli krátké pípnutí. To lod' TÁL VI vyslala signály. Zatím ji nikdo nemohl zaměřit, protože se nacházela pod ochranou štítu lodi TITAN.

Freyt se tázavě zadíval na důstojníka u palubního počítače.

„Ještě třiatřicet minut, plukovníku!" ohlásil muž. Letěli do akce!

Rychlost GANYMEDU se blížila 0,9 světla. Freyt zamyšleně hleděl na hvězdy, když ho oslepil oslnivý záblesk. Automatický pilot snížil rychlost. Blížili se k lodi, ke které celou dobu směřovali. Mohutný bojový křižník plul k zaměřené lodi.

Ted' ji zachytili i opticky. Měla válcovitý trup, a za okamžik ji také identifikovali. Poručík Feller hlásil: „Je to TÁL CLIII.."

Rozječely se poplašné sirény a přehlušily všechno ostatní. Zároveň se rozblikaly zaměřovače. Z hyperprostoru vyskočily další tři lodě.

„Ti nám tady scházeli!“ poznamenal docela klidně Freyt. Ale pak přišly jeho rozkazy.

„Dejte vědět šéfovi!“ křikl do velínu.

„Obrana všemi zbraněmi, pokud na nás zaútočí!“

GANYMED byl připraven k boji. Ale komu patřily ty tři neznámé křižníky, které hned po transici nabraly kurz proti nim?

„Jsou to lodě Skokanů!“

„TÁL CLIII ať okamžitě zmizí...“, zvolal Freyt do mikrofonu.

„Transice!“ hlásil hned nato poručík Dreyfus od strukturálního zaměřovače. „TÁL CLIII skočila!“

„Útok z pravoboku!“ hlásili zbrojaři ze stanice DORA 8 a pak zavýly agregáty. Dora 8 odpálila trívteřinové paprsky.

„Nová transice!“ hlásil Dreyfus a jeho překvapení rostlo. „TÁL CLIII se vrátila...“

Spojaři informovali o tom, že TÁL CLIII vyslala zprávu, jejíž text právě dešifrují.

Plukovník Freyt začínal tušit, proč se bojová loď Talamonovy flotily vrací a zasahuje do boje. Loď z flotily Těžkých útočila proti GANYMEDU!

Tři mocné dezintegrátorové paprsky směřovaly proti Freytovu křižníku, ale všechny tři jej minuly. Ani neolízly ochranný štít.

Posádky u zbraní klely zlostí. Nenechávaly na Talamonovi a jeho rodu ani chlup dobrý.

Mezitím Freyt křikl do palubního rozhlasu: „Střílejte po TÁL CLIII, ale mířte vedle! Všechno těsně vedle! Ale lodi Skokanů ničít!“

Konečně spojaři vydali dešifrovaný text lodě TÁL CLIII: „Zahajujeme simulovaný útok!“ To bylo všechno.

Ve stejném okamžiku byl zasažen ochranný štít **GANYME-**

DU. Rozzářily se kaskády kontrolek a energetická pole absorbovala zbraňové paprsky.

„K čertu!“ klel zbraňový důstojník Bredhus na Bertě 5, protože TÁL CLIII se na okamžik posunula mezi něj a jednu skokanskou loď, aby ji chránila vlastním korpusem. |

Plukovník Freyt, který sledoval průběh bitvy na panoramatické obrazovce, se tiše pousmál. TÁL CLU! dělala svou věc dobře a ztěžovala GANYMEDU boj. Lodě Skokanů musely mít dojem, že loď Těžkých bojuje proti jeho GANYMEDU spolu s nimi.

^ ^ ^

Talamon se náhodou právě nacházel na palubě TITANU, když necelé tři světelné roky odtud propukla bitva kolem GANYMEDU. Únik, návrat i zákroky TÁL CLIII byly přesně zaměřeny.

„No?“ zeptal se Perry Rhodan a úkosem pohlédl na Talamona. Patriarcha Těžkých se napřímil.

„V mém rodě nejsou žádní zrádci, Perry Rhodane!“ ohradil se důrazně.

„Myslíte, že ty tři lodě Skokanů přiletěly docela náhodou?“ zeptal se Reginald Bull, ale z jeho obvyklé veselosti přitom nezůstala ani špetka.

Vtom TITAN zachytil šifrovanou zprávu z paluby TÁL CLIII: „Zahajujeme simulovaný útok!“

Bull podal patriarchovi ruku: „Nic ve zlém, Talamone, ale upřímně míněná nedůvěra čistí vzduch!“ !

Talamon nabízenou dlaň přijal a opatrněji stiskl. Ztěžka přitom oddechoval. „Nevěřil jsem vlastním očím, když jsem viděl, Jak jedna z mých lodí útočí proti GANYMEDU, ale...”

„Žádné ale,“ skočil mu Rhodan do řeči. „Zdánlivé útoky proti naší lodi jsou jedinou možností, jak Skokany oklamat a

jak vyvrátit jejich podezření, že se mnou spolupracujete! Talamone, vypadá to, že z nás nakonec ještě budou dobří přáteli!"

lé!"

Čím déle bitva trvala, tím častěji myslel plukovník Freyt na svůj úkol. TÁL CLIII mu to dělala vsutku těžké. Ukončit boj bylo stále nemožnější. Nadále trvalo nebezpečí, že se přiřítí další lodě Skokanů.

Vtom se GANYMED lehce zachvěl. Osm nebo devět zbraňových stanovišť vypálilo naráz. Temný vesmír se proměnil v ohňostroj. Všechny tři lodě Skokanů už přišly o svou agregátovou zád' a potácely se jako papírové lodky v proudu. Posádky byly přesvědčeny, že to znamená jejich konec. Skokani se svými protivníky v takovém případě jednali nemilosrdně: Beze zbytku je ničili.

V té chvíli se z černých hlubin vynořila další příšera: TITAN!

TÁL CLIII jako by se jedenapůlkilometrové kulovité lodi lekla. Ve zdánlivém šoku prchala z bitvy. Tak to viděli přeživší členové posádek skokanských lodí. Chápali úprk Těžkých a čekali už jen na svůj konec.

Ale TITAN a GANYMED si jejich vraků nevšímaly; Oba křižníky zrychlily a zmizely trosečníkům z dohledu.

Asi o deset minut později se z hyperprostoru vynořilo čtrnáct válcovitých lodí. Na palubě TITANU zaměřili čtrnáct transic.

Rhodan se usmíval. Důstojníci hlásili připravenost k transici obou křižníků. Rhodan však musel myslet na centrální počítač, který ještě stále určitě čekal na jeho skok směrem k mateřské sluneční soustavě, aby zjistil pozici Země.

Rhodan však počítač oklamal.

Došlo k dvojtransici směrem do centra Mléčné dráhy, ale

společně s GANYMEDEM do hyperprostoru skočila TÁL CLIII, zatímco TITAN zůstával v oblasti hvězdného mračka M 13, aby se k Zemi vrátil až poté, kdy vyřídí neodkladné úkoly.

Regent marně čekal na další hyperskok.

Nepřišel, protože změřitelný otřes prostoru absorboval strukturální kompenzátor GANYMEDU, o jehož existenci počítač neměl ani potuchy. Zatímco se TÁL CLIII normální rychlostí světla vracela do mateřského sektoru, plukovník Freyt připravil druhou transici, jejíž směr však rovněž nevedl přímo k mateřské sluneční soustavě.

^^^

Tophtor dostal zprávu, že loď Perryho Rhodana odletěla směrem do centra Galaxie, patrně k mateřské planetě.

„Sirgere,“ ušklíbl se podmračeně, „hlavní stan je samé přátelské gesto. Rád bych věděl, co za tím vězí!“

Sirger zrozpačitěl. „Pane..., vašeho přítele Talamona jsme pořád ještě nenašli.“

„Já taky ne,“ zavrčel Tophtor a jeho nálada se zhoršila. Konečně si začínal dělat o Talamonův osud starosti. „Ale nedošlo včera k malé bitvě mezi třemi skokanskými loděmi a Rhodanovým GANYMEDEM? Byl jsem správně informován? Účastnila se toho i jedna z Talamonových lodí? Neutekla, když přiletěl Rhodan s TITANEM?“

„Pane, to všechno je pravda. Stejně zprávy máme i my. Ale TÁL CLIII, která musela uprchnout, se nám od té chvíle nehlásí. Pořád tápeme v temnotách.“

„Rhodan...,“ zlobil se Tophtor. „Kde se tenhle chlap ukáže, všude je to pak samá hádanka! Konec, Sirgere. Díky za informace!“

^^^

GANYMED se bleskurychle vrátil na Zem. Stačily mu k tomu tři transice. Vynořil se nedaleko Marsu a brzy už stál na kosmodromu a mířil přídílí proti zamračenému nebi nad pouští Gobi.

Mraky nad Terranií? pomyslel si plukovník Freyt, protože tento neobvyklý jev považoval za zlé znamení, přestože nebyl pověřčivý.

Terrania, hlavní město Rhodanovy pozemské Třetí moci...

Země však měla méně těžkých kosmických křížníků, než kolik mají lidé prstů jedné ruky! Galaktičtí obchodníci a Těžcí jich měli tisícinásobně víc.

„Máme šanci jedna k milionu!“ říkal si polohlasem, ale když si uvědomil, jak na tom Země byla ještě před patnácti lety, musel dodat: „Ovšem lepší šance jsme ještě nikdy neměli! Navíc máme Perryho Rhodana a ti druzí ho nemají!“

Pak se pustil do práce. Kontroloval a zjišťoval, co všechno bylo mezitím na Zemi vyrobeno, připraveno, vymyšleno a dohodnuto. Zároveň informoval své spolupracovníky o nové situaci i o obavách, které choval...

^^^

Talamon se Skokanům ohlásil. Oznámil jim, že se vzdálil z dosahu, protože má rozjednaný velký obchod s arkonidskou ocelí.

Perry Rhodan se pak od něj dozvěděl řadu nových zpráv o Skokanech. Když si je přečetl, podal je Bullovi: „Přečti si to, tlouštíku!“

Bull musel přečíst čtyři zprávy. Už při druhé skřípal zuby. „Copak si ty trávicí nedaj nikdy pokoj?“ Když přečetl čtvrtou zprávu, oči mu žhnuly nenávistí. „Jestli se mi dostane ten Aras Gegul do pracek...“ vyhrožoval. „Arasové jsou horší než

d'áblové! Nic **jim není svatý**, vůbec **nic!** **Přej doktoři, pchá!** Bezohledný **veksláci jsou to!** **Perry**, ty **víš**, kde **leží ta malá planeta** Exsar?"

Odpověď našli v hvězdném katalogu. Vzdálenost 4 375 světelných let pro TITAN nic neznamena. Perry i Bull dobře věděli, že se vystaví značnému riziku, ale museli se přesvědčit, zda je ta strašná zpráva pravdivá.

Z hyperprostoru se vynořili osmnáct světelných hodin před oběžnou dráhou planety **Exsar**, Šesté planety **mezi** devíti. **Rhodan** si dal **zavolat** poručíka Tiffiora.

„...nechceme naše riziko ještě zvyšovat, poručíku Tiffiore, proto vás pomocí fiktivního transmiteru přemístíme v malé průzkumné Gazele na vzdálenost deseti světelných minut k Exsaru. K planetě se přiblížíte z noční strany. Je to jeden z mála skokanských světů- Každopádně musíte přistát nepozorovaně. Loď opustíte jenom vy sám ve skafandru. Na Exsaru právě řadí nemoc, která každý den kosí dvě stě Skokanů - i žen a dětí. Tato planeta odmítla jako jediná poslat některého ze svých patriarchů na shromáždění. Takže Arasové udeřili a infikovali ji. Chci vědět, zda tato přísernost odpovídá pravdě. Tiffiore, přineste mi jistotu!"

^ ^ ^

Šéfinšpektor Gegul spěchal po přistání **na** Aralonu do Rady lékařů. Jeho přilet už byl ohlášen. Jakmile vstoupil do velkého předsálí, už tam na něj čekala jeho sekretářka Arga Tasla.

Gegul jí zběžně kývl na pozdrav. **Jeho** pohyby vyjadřovaly spěch a také triumf. Vracel se z osobní akce a její úspěch chtěl co nejdříve před Radou vychutnat. Proto se ani nezastavil, **když** k němu Arga vykročila. Považoval **to** téměř **za vyrušení**.

„**Co** se děje?" zeptal se.

„Zachytili jsme hlášení z planety Exsar a..."

„Prosím,*' přerušit ji ostře a zlostně mávl rukou, „ušetřete mě aspoň teď vašich maličností. Vracím se z Exsaru, vím, co se tam odehrává. Za osm dní bude celá planeta zachváčena epidemií..."

„Šéfinspektore!" skočila mu dívka do řeči, „to přece víme všichni. Ale víte také, že vaši akci někdo zpozoroval? Už hodinu se celý vesmír chvěje pod spoustou hyperzpráv a v každé z nich hraje hlavní roli vaše jméno v souvislosti s nákazou >na Exsaru!"

Gegulova tvář, dosud nabubřelá slávou, najednou strnula. Zíral na ni vytřeštěnýma očima.

„Rada **lékařů** o tom ví?" vykoktal.

Než **mu** Arga Tasla mohla odpovědět, venku **zaduněly** motory kosmické lodi, a **když** se Gegul podíval **ven**, spatřil araskou loď se sanitními symboly na **boku-**

„Kam letí?" hlesl.

„Na Exsar, Šéfinspektore- Naložila osmdesát čtyři tisíce tun séra g/Z 45, celou naši zásobu! Na palubě je Šest tisíc tři sta lékařů. Už deset minut všechny naše vysílačky do vesmíru posílají dementi, že s nákazou na Exsaru nemáme nic společného. Před půlhodinou se nás na to ptal i centrální počítač Arkonu!"

Gegul dobře věděl, kolik stojí kilogram zmíněného séra proti takzvané tříhodinové epidemii - by! to jeden z nejdražších léků, které Aralon vyráběl, A Rada na Exsar vyslala Šest **tisíc** tři sta lékařů.

Šest tisíc tři sta kandidátů smrti! Aralon už uvidí sotva deset procent z nich a na sanitní loď bude po přistání ze zamořené planety vyhlášena padesátiletá karanténa.

^ A ^

Tiffior poslouchal v malé vysílačce stále stejnou zprávu. Pořád dokola tu figurovala jména Gegul, Aras a Aralon, stejně

jako pojem, o kterém si už **meztím** mohl udělat **představu** - tříhodinová epidemie.

Statisíce galaktických obchodníků umíraly jako mouchy. Malého Člunu, zvaného Gazela, si nikdo nevšímal. Kdo má před očima smrt, toho už nezajímá, jakou dostane návštěvu.

Poručík Tiffior se vznášel pět set metrů nad Exsarem. Umožňoval mu to jeho ardonidsky transportní oblek. Nemusel si dělat starosti. Že ho někdo objeví. Oblek byl vybaven deflektorem, který ho dělal neviditelným.

Přelétl vyvýšeninu a za tou objevil malou osadu, ve které **bez** ustání pracovala vysílačka a alarmovala **celé** arkonidské Impérium.

Nikdo ho nezadržoval, **když přistál na** střeše nízké **budovy** s typickou anténou.

Raději však nechal deflektor zapnutý. Skokan za vysílačkou ho nesměl odhalit jako cizince, protože pak by Rhodanova zdejší přítomnost přestala být tajemstvím.

Dveře byly dokořán.

Tiff vesel nikoliv bez **zvědavosti**. **Poprvé** se **mohl** podívat, jak žijí Skokani, kteří nebydlí na **lodích**, protože **drtivá většina** Skokanů žádnou planetu neosídlovala. Byli pořád na cestách. Jejich domovem se staly obchodní lodě.

Cizokrajná kultura bydlení ho překvapila. **Dům** vyzařoval pohodu a klid, a **poprvé** v životě se Tiff **mezi Skokany** cítil dobře.

Když otevřel dveře **místnosti** s vysílačkou, obchodník sebou trhl. Tiff na něj raději zamířil psychozářičem a vznesl se z podlahy ke stropu.

Vypnul mikrofon. Nikdo je nemusel poslouchat, **natož** pak jejich rozhovor vysílat po celé Galaxii. **Pak** mu řekl, že je Arkonidan- „Arkonidan?“ zeptal se podsaditý Skokan, **Bylo** vidět, že Tiffovi nevěří. „**Proč** se tedy skrýváš za deflektorovým **polem**?“

Tiff přešel **k věci**. **Svůj** protějšek **nepustil** ke slovu, **dokud** nedomluvil.

„Řekni mi všechno, co víš, a já udělám všechno pro to, abych zachránil aspoň ty, kteří ještě nejsou nakaženi smrtelnou chorobou! Takže, je to na tobě, příteli!"

O dvě hodiny později byl Tiff v **hlavním** městě tohoto kontinentu.

Tady už veškerý život téměř vymřel. Nad milionovým městem se vznášel opar smrti. Když letěl nad ulicemi, viděl skutečné obrazy hrůzy.

Jeho **cílem** byla velká hyperstanice.

Dosud pracovala, ale v gigantické budově **už** byli **jenom** samí mrtví a umírající. Nezůstal **tam nikdo, komu** by Tiff ještě mohl pomoci.

O hodinu později stál u smyčky, která do éteru vysílala stále stejnou zprávu: obžalobu Arasů a Aralonu!

Osobní obžalobu šéfinpektora Gegula z Aralonu!

Julian Tiffior odhadoval, co se **stane**. **Bylo naprosto jisté, že** tuto zprávu **zachytil** i centrální počítač **na Arkonu**. Arasům teď **nezbude** nic jiného, **než** nasadit **všechny** síly a pokusit se **tuto** příšernou **epidemií** zvládnout.

Okamžitě odvysílal své zjištění Rhodanovi.

^ A ^

Sotva **Gazela** přistála zpátky v **hangáru TITANU** a podrobila se úplné **dezinfekci**, stejně jako Tiff a **jeho** vybavení, **obrovský** kulovitý **křížník** **nepozorovaně opustil** blízkost zamořené planety a stejně nenápadně se vynořil z hyperprostoru u **planety Honur**.

Podle hvězdného katalogu Arkonidanů byl Honur zakázaným světem. Kromě tohoto konstatování se z katalogu nikdo nic jiného nedozvěděl. Přesto tady Perry před časem přistál a tvrdě za to zaplatil - téměř celá jeho posádka málem podleh-

la hypereuforii, nemoci, kterou zákeřně rozšiřovali roztomilí medvídci.

To už však bylo vyřešeno. Ted' se TITAN v kolmém letu snášel nad hřbitov kosmických lodí - strašidelný pomník všem tem, kdo nerespektovali zákaz přistání na planetě. Posádky zdejších vraků zahynuly na *veselou nemoc* - vinou hypereuforie podlehly vyčerpání, hladu, žízní a krutému chemickému zásahu do nervové soustavy.

Perry Rhodan však své **muže** zachránil. Arasové mu museli vydat **lék**.

Vtom se ozvala **spojová** centrála: „Patriarcha Talamon odstartoval s celou svou flotilou k soustavě **Gonom**. Na **Larosu**, **osmnáctém** měsíci jediné **planety Gom**, se ode dneška **za** tři arkonidské dny koná shromáždění Skokanů a Těžkých. Konec zprávy."

Rhodan vyskočil. **Jeho** zavalitější přítel se zvedl **pomaleji**.

Nebezpečí **zániku Země** se mohlo **za tri** dny stát aktuálním. Perry Rhodan byl pevně rozhodnut, že toto shromáždění nenechá jednat v klidu.

^ A ^

Santek, který dnes řídil **Radu lékařů Aralonu**, ukončil **zprávu** o vykonání rozsudku smrti nad Šéfinspektorem Gegulem a přešel k dennímu programu.

O tříhodinové epidemii na Exsaru se **už** nezmínil **ani slovem**. Osud milionů Skokanů ho zajímal stejně málo jako ostatní členy Rady.

„Na shromáždění patriarchů nepošleme žádné pozorovatele. Na tom jsme se shodli už včera. Výsledek hlasování je nám všem znám.

Šéfbilog **Keklos** nás přesvědčil, **že ze** svých **laboratoří může** působit lépe a nenápadněji než ten nejneutrálnější **pozorovatel**. Na třech skokanských lodích se objeví **tři různé**

neznámé nemoci, které vyvolají potřebný neklid, jenž budeme potřebovat pro uskutečnění našich cílů.

Keklos se pak ihned postará o všechno nutné a bude demonstrovat naše schopnosti bez nároku na jakoukoliv odměnu. Tím přesvědčí Skokany i Těžké, že naše společná existence bude zachována pouze za předpokladu, že Perry Rhodan i ta jeho Země přestanou dýchat!

Jsem nyní schopen Radě lékařů sdělit, že pozice Země už není tajemstvím, protože je zakotvena na palubním počítači Tophthorovy vlajkové lodi!"

Santekova zpráva zapůsobila jako bomba.

Všichni věděli, jak obrovskou hodnotu má. Ale mezitím se v nich probudila i nedůvěra. Nacket se zeptal, proč si Tophthor tak důležitou informaci nechával pro sebe.

Sotva se informace dostala k Santekovu uchu, rozzářila se projekce. V pětinasobné životní velikosti se objevila tvář kvadraticky stavěného, zeleného Tophthora.

Santek ho nechal mluvit.

Těžký Skokan hřímal o svém posledním boji proti Perrymu Rhodanovi. Mluvil realisticky, bez přehánění, a zdravě kriticky. Mimo jiné řekl: „Zdalo se mi, že jsem silnější než Rhodan. Už jsem ho viděl zničeného a poraženého, ale pak jsem musel děkovat bohům, že se mi podařilo utéct. Moje lodě byly zničeny. Jedna za druhou z neznámých příčin zmizely. Rhodan musí mít zbraně, jaké nikdo jiný ve vesmíru nemá. Jeho síla pro nás znamená ohrožení. Jeho zkáza a zkáza jeho rodné planety pro nás budou zárukou jistoty a bezpečí!"

Pak obrazovka opět potemněla.

Santek klidně pokračoval: „Uzavřeme se Skokany a Těžkými dohodu, ve které se my, Arasové, zavážeme k okamžité pomoci při léčení nemocí s tím, že budeme dodávat léky s padesátiprocentní slevou,"

^ ^ ^

TITAN tiše opustil hyperprostor. Na panoramatické obrazovce ve velínu se zjevila sluneční soustava Gonom. Ošklivé rudé slunce mělo jenom jednu planetu - Gom. Tato planeta měla dvojnásobnou gravitaci Země a oběhla kolem svého slunce jenom jednou za dva a půl roku, což znamenalo, že k němu byla přivracena pořád jen jednou stranou. , „No, pane jo...,” poznamenal Bull.

„Je tam toho ještě víc,” usmíval se **Crest**. „Vládnou tam extrémní **teploty, a mezi** rozpálenou denní a chladnou noční stranou zuří neustálé bouře. Podle tisíciletých legend tato planeta ukrývá jakýsi strašlivý **život!**”

I Perry Rhodan zpozorněl. Od doby, kdy jen o vlasek unikli z Honoru, věnoval každé negativní informaci o cizích planetách značnou pozornost.

Reginaldu **Bullovi** nebylo dvakrát příjemně. „Tak **to jsem o ty** planetě slyšel tak akorát dost,” poznamenal,

Strukturální zaměřovače hlásily neustálé transice. K osmnáctému měsíci Gomu se blížily lodě Skokanů a Těžkých.

Laros stál v opozici. Rhodan čekal na Talamonovu šifrovanou **zprávu.**

^ _*_ ^

Šéfbilog **Keklos** nebyl nápadný jen svou malou tělesnou výškou a zářivě bílým plastickým pláštěm, ale hlavně způsobem, jakým se zdravil a loučil s lidmi.

Nedokázal se totiž k **nikomu** přiblížit na více **než** tři metry. **Když na to** někdo zapomněl a vykročil k **němu**, nesměl se **pak divit, že** se Keklos otočil a prchal pryč.

Ovšem byl to nejgeniálnější a zároveň nejutajenější biolog Arasů. Jen málo kolegů ho znalo a jemu to ani v nejmenším nevadilo. Nevadilo mu nic, ani božské přírodní zákony.

Jeho pokusy často znamenaly smrt mnoha inteligentních bytostí. Jen když mohl dospět ke svému.

Spokojeně si prohlížel tři *Biosy*, kteří před ním stáli za ochranou neviditelné energetické stěny. Představovali nejnovější, nejvypracovanější výrobky: byli tři metry vysocí, humanoidního vzezření, ale se čtyřma rukama, a místo oválné hlavy nesli na ramenou kouli.

Biolog sáhl po neutronové zbraní. Druhou **rukou vypnul** energetickou stěnu a **namířil** na prostředního **Biose**. **Ten věděl, že na něj míří**. Z kulatých **úst** mu vyšel neartikulovaný **výkřik**, ale **ze** zbraně **už** vyšlehl paprsek a zasáhl **ho**.

Každý zásah z této zbraně **zahubil** jakýkoliv **organický život**.

Bios ale nezemřel. Jenom se otřásl.

Keklos pak **nenápadně znovu** aktivoval **stěnu** a zároveň přivolal své spolupracovníky. **Za zády** se mu otevřely dveře a vstoupili tři Arasové. **Zastavili** se tři metry **za** šéfem a **čekali** na instrukce.

„Proveďte inteligenční testy! Testy na **imunitu** proti hypno-a psychozáření. **Odolnost** vůči ohni **není** třeba zjišťovat. Výsledky už mám. Zkontrolujte schopnost komunikace a paměti. **Do** zítřka chci jasné výsledky o odolnosti a pevnosti šlach a svalů, o projevech únavy a...”

Své nejpříšernější instrukce vydal až nakonec - za přítomnosti všech tří Biosů.

Jeden z nich začal koktat.

; Keklos na něj vyjel a chladně přikázal: „Ven s nimi! Ať přijde Moders!”

Moders přišel vmžiku. Muži **mezitím zmizeli s Biosy**.

„Modersi,” začal šéfbíolog a pochodoval přitom po místnosti, „mé instrukce ohledně Biosů najdete v paměti počítače. S okamžitou platností tu věc přebíráte. Musím se trochu postarat o Skokany a Těžké, kteří tu mají nějakou schůzi. Usilujte o každodenní výrobu nejméně pěti Biosů, pokud testy přine-

sou dobré výsledky. **Zůstaneme u toho, že** Biosové nedostanou žádnou kostru. Jen by nás **nezdržovalo. Sargonová** svalová struktura **je** samonosná. - ' l

Dohlédněte, aby neustal přísun základního materiálu z Gomu! Nemusím vám snad **připomínat neslavný** osud Šéfinspektora Gegula?

To je všechno. Modersi. **Můžete jít!"**

Šéfbíolog Keklos byl sám biologickou příšerou - byl to Aras, který zapomněl na základní lékařské pravidlo, které zní: j „Lee, ale nikdy záměrně neohrožuj pacientův život!"

Keklos Čekal, až se Moders otočí a odejde. **Pak** se obrátil k tajným dveřím, **kteřé** se otevřely na příkaz jeho mozkových **vln**. Transportní pás **ho** pak odvezl chodbou k laboratořím III a **ČI. Prošel** vstupem a neviditelná energetická stěna se za ním uzavřela. **Mezitím** byl dezinfikován a pak vstoupil do velkého laboratorního komplexu **III.**
j

O Arasy, kteří **tam** pracovali, se nestaral. Zamířil rovnou **ke** dveřím označeným symbolem **zákazu** vstupu.

Těsně u nich se zastavil a položil na ně ruce. Dveře se zasunuly do stěny. Rychle udělal dva kroky a počkal, až se za ním zavřou.

Místnost, vyložená modrým plastikem a zaplavená **zářivým** světlem, ho donutila na chvíli zavřít oči. Bylo tam také **chladno**, nápadně chladno, skoro **zima**.

Biolog Keklos tam byl sám. j

Ani jeho nejbližší spolupracovník Moders netušil, jaké tajemství se v této místnosti skrývá, l

Tady se pracovalo na prodloužení organického života! Keklos spěchat do křesla před ovládací panel. Sotva usedl, přitáhl si okulár mikroskopu a namířil objektiv na malou hromádku rosolovité hmoty. V té chvíli světlo v místnosti zhaslo a nastala úplná tma,

Keklos bez hnutí Čekal. Objevilo se něco šedého, rozjasni-;
lo se to, získalo obrysy a **pak** se to zjevilo **na** obrazovce.

Ani se nepohnul. Mikroskop pracoval samostatně, na základě naprogramování počítače. Geniální Keklos ho tak naprogramoval.

Ted' zdržoval dech. Mikroskop **znovu** poodhaloval tajemství stárnutí buněk, ale tady...?

Keklos byl fanatik. Zapomínal na Čas. Neunavil se. Napjatě sledoval proces obnovy buněk, které už měly odumřít.

Keklos mlčel. Ani slovo, ani jediné zajásání neprozrazovalo jeho triumf. Přímo před očima se mu objevila cesta k tomu, jak Arasům prodloužit život o celých třicet procent!

A za sto let, pomyslel **si** Keklos, budu ještě **pořád** šéfbíologem - a pořád zůstanu na stopě tajemství věčného života! Škoda **že** jsem **na** pokusy nezískal **Thoru**, stav jejích buněk by mě zajímal. **Taky** bych rád věděl, proč na rozdíl od ostatních Arkonidanů zůstala tak'aktivní. Bez Arkonidanů z nejvyšších vrstev společnosti se nepohnu z místa! **Hned** zítra si jich vyžádám přes **Aralon** deset! **Však** jich **lam** v nemocnicích mají ještě dost...

Opřel se a promnul si oči. V duchu už viděl Arasy jako nástupce Arkonidanů a vládce galaktického Impéria.

S Perrym Rhodanem přitom vůbec nepočítal.

^ A ^

Na Tophthorově vlajkové lodi se ozvala hypervysílačka. Patriarcha byl zrovna ve velínu. Otočil se, aby zjistil, že zpráva přichází na Talamonově frekvenci. Sotva na obrazovce spatřil jeho tvář, zvolal: „U všech čertů, Talamone, kam ses zašil? Hledá tě polovina Mléčné dráhy! Hledám tě i já a hlavní stan!"

Talamon se zatvářil lstivě: „Tophthore, zapojuji šifru. Heslo: Obsian!"

Tophthor zpozorněl. Rozhlédl se po velínu. „Všichni ven!" přikázal svým druhům.

Sotva v místnosti osaměl, **sedl si k šifrovacímu** přístroji a zapojil jej. Pak vyslechl, co mu chtěl Talamon sdělit. **Ani** se na starého přítele nezlobil. Že místy mluví jen v náznacích.

„Já se na tom obchodě nemůžu podílet, Talamone?“ zeptal se opatrně na zlatý důl, o kterém ho Talamon informoval.

„Proto ti přece volám, starochu,“ zašklebil se Talamon. „Jenom musíš mít v hotovosti sto milionů, pak vyděláš během jednoho měsíce pětinasobek!“

Tophtora přešel smích. „Sto milionů? Není to nějaká sranda? Jak bych se k takový sumě dostal?“

Tophtor patřil mezi největší boháče v Galaxii. Nějakých sto milionů by snadno vysypal z rukávu, ale rád předstíral **pravý** opak.

, -

Talamon na něj nenaléhal. „Přistávám ze osmnáct hodin. Do té doby si rozmysli, starý brachu, jestli se na mém obchodě chceš podílet, nebo ho nabídnu někomu jinému, kamaráde.“

Talamon se ani slůvkem nezmínil, **že** půjde o arkonidskou ocel na Honoru. Uchýlil se k výmluvě: „Tophtore, mělo svůj důvod, proč jsem neodpovídal na všechna ta volání. Tophtore, tohle je můj Životní obchod! Starochu, rozmysli si to dobře. Máš na to osmnáct hodin Času! Konec!“

Obrazovka zhasla.

Tophtor vstal a zavrčel: „Proč mi Talamon nedal na rozmyšlenou pět minut? Přirozeně **že** bych se na **tom** jeho kšeftu rád podílel! Pak se mí ale to zatracené shromáždění moc nehodí! Vydělat pět set milionů a nemuset přitom riskovat krk? **Milí** Arasové, vaše poslední návštěva byla na mé gusto až moc přátelská. Já nejsem váš pohánek! Budete si muset poradit beze mě! Mám důležitější práci! Kvůli tě zapomenu i na Perryho Rhodana! Jen kdybych **aspoň** věděl, v čem ten Talamonův kšeft spočívá...”

^ A ^

Perry Rhodan Talamonovo vysílání odposlechl. Zároveň představovalo dohodnuté znamení, že za hodinu přiletí jeden z Talamonových člunů, aby naložil Gazelu s posádkou mutantů. Bull opustil své místo. „Jdu se připravit," řekl spokojeně.

^ A ^

Laros **byl kyslíkovým světem** a svým průměrem a gravitačními podmínkami se podobal Zemi. Dva velké oceány od sebe dělily **ploché** kontinenty. Na měsíci bylo jenom osm velkých, ale na arkonidská měřítká bezvýznamných měst. Však také vlastně jenom maskovala podzemní **laboratoře** Arasů.

Útroby měsíce byly proměněny v soustavu pracovních prostor ještě intenzivněji než na Aralonu. Pod nevinně vyhlížejícím povrchem pracovaly více než tři miliony araských vědců, o jejichž existenci se v Galaxii nesměl nikdo dozvědět. Žádný Aras, který se dostal do podzemí tohoto světa, je už nikdy nesměl opustit.

Tento **zákaz** se netýkal pouze šéfbíologa Keklose a jeho **pěti** nejbližších spolupracovníků.

Lékaři, **kteří** pracovali na povrchu v nemocnicích, vůbec netušili, **že** pod nimi žijí tři **miliony** kolegů, kteří se **ze** všech sil **snaží** dospět k výsledkům, **jež** by Arasům umožnily **převzít** arkonidské Impérium!

Šéfbíolog Keklos, oficiálně vedoucí lékař všech místních nemocnic, přijal biochemika Tragha, mladého muže s rozbrázděnou tváří.

Traghovy oči byly nestálé. Před čtyřmi týdny byl za trest přeložen na Laros a jen taktak unikl trestu smrti. Ovšem pořád se ještě mohl bát dalšího soudu. Tři z jeho zločinů zatím ještě nebyly objasněny. Hlavně na to myslel, když dostal rozkaz přijít k šéfbíologovi.

„Natřeste se přede mnou!" hřímal **Keklos**. „**Dobře vím**, co všechno jste spáchal! Mohl bych vás **vydat katovi**, ale dám vám ještě jednu šanci, Traghu!

Poslouchejte mě!

Zúčastníte se jako biochemik kontrol posádek přistávajících lodí Skokanů a Těžkých. Musíme je všechny prohlédnout. Ve vesmíru řadí nejružnější epidemie a z některých jsme dokonce byli bůhvíproč obviněni! Vaším úkolem ale nebude podporovat práci lékařů.

Tyhle tři kapsle, které leží přede mnou na stole, **rozdělíte hezky tak**, abyste každou z nich **uložil** najedou **ze** tří vybraných lodí a umístil je **někde** ve vzduchotechnice.

Pokud tento úkol splníte k mé spokojenosti, budu vám pak moci vyslovit jménem Rady lékařů milost.

Jakmile opustím **tuto** místnost, přistoupíte **ke** stolu, **vezmete** si ty tři kapsle a zapamatujete **si instrukce** zapsané na **této** světelné tabuli!

Ovšem pokud uděláte sebemenší **chybičku**, Traghu, pak skončíte jako pokusný **objekt** v některé **z epidemiologických** laboratoří!"

Tragh se za **odcházejícím zděšeně** díval. **Pak ho** poslechl na **slovo**.

^ A ^

Sotva Bull vystoupil na palubu Talamonovy nejmenší lodě, vyhlásil poplach.

„Co se děje?" zeptal se ho Rhodan.

„Nic moc," odpověděl mu přítel. Pokaždé, když takhle začal, bylo to vážné. „Ale věděl jsi, že Laros je hlavní laboratoř těch araskejch travičů? Velí tam jenom Arasové! Náhodou tady čtu nějaký rozkaz ohledně karanténních opatření..."

„Moment, Bully!" řekl **Rhodan** a otočil se **ke** Crestovi: „**Creste**, věděl jste tohle?"

Čelní vědec arkonidského Impéria zavrtěl hlavou: „Před' třemi sty lety byl Laros jen bezvýznamnou arkonidskou základnou..."

Perry Rhodan se obrátil zpátky k monitoru: „Kdy přišel ten rozkaz o karanténě, Bully?"

„Není ani pět minut starej, **zrovna** ho odvysílali z Larosu!"

„**Oukej**," přikývl Perry, „takže víš, jak se máš po přistání s mutanty chovat. **Bully**."

„Jasně, **Perry**," zašklebil se podsaditý muž. „**O** nás si **starosti nedělám**, ale co Talamonovi lidi? Co máj říct Arasům, až **nám** vlezou na loď a uviděj Gazelu?"

„**Copak** Jí musej vidět. Bully?" **zeptal se Rhodan a vypnul** spojení. Bullovy kletby **už** neslyšel.

^ A ^

Když klesali nad kosmodromem **Larosu**, **stál Bull vedle Talamona** a společně se dívali dolů.

Vtom zabzučel interkom.

Vysílání z Larosu!

Zákaz přistání! Nebezpečí propuknutí epidemie **na Larosu!**

„**Proč** se smějete. Bully?" **zeptal se** věčně nedůvěřivý **Talamon**.

Bull se posmíval: „Protože to je obehnaná písnička! **Trávicí** Arasové si snad ani neuměj nic jinýho **vymyslet**, když si **od** rána **do** večera pořád lámou hlavu s těma svejma **lékárna!** **Doufám** jen, že tam dole dostanu toho Gegula!"

^. A ^

Když se před třemi obrovskými vstupy na skokanskou loď XUL II vyrojili araští bojovní roboti, všichni Skokani Í Těžcí prchali z blízkosti lodi.

Přihlížela se sanitní loď Arasů. Neustále zněl *epidemický poplach* - obávaný a dobře známý signál. Optický, akustický a vibrační signál!

Malá sanitní loď nebyla ještě ani z poloviny nad kosmodromem, když se objevilo pět velkých lodí. Zastavily se kolem XUL II a vzaly ji pod ochranu energetického štítu. Krátce nato se objevila obří araská loď.

Zůstala stát přesně nad XUL II. Pak se po celé její délce rozvěřelo dno. Podobalo se tlamě, která má na délku tři sta a na šířku padesát metrů a která je připravena spolknout zamořenou XUL II.

Obrovská loď s otevřeným trupem se začala zvolna snášet dolů. Když se dostala do vzdálenosti padesáti metrů, zapnula sací paprsky a zvolna zvedla XUL II, až ji dostala do svých útroh.

Tlama se tiše zavřela.

Strašidelný obraz!

Všechno to bylo přenášeno na obrazovkách stovek lodí, rozmístěných po kosmodromu. Nyní následovalo přepojení do jedné z laboratoří, plné lesklých, neznámých nástrojů a přístrojů.

Potom se mezi nimi vynořila asketická tvář jakéhosi Arase. Měl hypnotický pohled. Mluvil pomalu, někdy jako by váhavě. Líčil symptomy nemoci, která zachvátila XUL II.

„Známe ji a máme prostředek, pomocí kterého ji úspěšně vyléčíme!“

Tón jeho hlasu se neměnil. Co řekl, znělo skromně. Na přihlížející udělal velký dojem.

„Bohužel musím oznámit, že jsme dnes na XUL II objevili už třetí případ propuknutí této nemoci, což nás donutilo loď izolovat. Ale můžeme vás ujistit, že všichni tři nemocní patriarchové budou zdraví a že se zúčastní shromáždění!“

Nyní se s vámi loučím a přeji příjemné dny u nás na Larosu.“

Tím vysílání skončilo.

Pro biochemika Tragha skončila kariéra i život zároveň. Chtěl opustit loď XUL II, když vtom mu do cesty vstoupili dva Arasové. Okamžitě zvěřil nebezpečí. Zoufale se rozhlížel a hledal pomoc. Chodba však byla prázdná.

Nikdo neslyšel syknutí dezintegrátorů. Vrazi pak schovali zbraně do kapes a s úsměvem opustili palubu XUL II.

Nepatřili ke karanténní komisi.

Byli to úředníci bezpečnostního oddělení.

^ x ^

Talamon přistál na Larosu ve své TÁL VI. Tophtor se postaral, aby jeho přítel dosedl vedle jeho vlajkové lodi. Právě ji Opustila karanténní komise. Když prohlédla i Talamonovu loď a zmizela. Bull s mutanty opustil úkryty. Strávili tam asi půl hodiny. To, co před přistáním na Larosu vypadalo jako nebezpečí, se nyní ukázalo být bezvýznamnou hloupostí.

„Švindlujou," zabručel Bull na Taloma. „Arasy vaše zdraví vůbec nezajímá. Jenom si hrajou na bubáky."

Talamon si prohlížel mutanty. Nejméně ze všeho chápal, čím může být prospěšné to malé děvče. Netušil, jaké má malá Betty Toufryová parapsychické schopnosti. Pak sklouzl pohledem na dvouhlavého Ivana Gorašina. Šokoval ho svým zjevem stejně jako černočerný Afričan Ras Čubaj.

„To shromáždění se koná pozítří, Talamone? V kolik hodin?" vyzvídal Bull a zastavil se u přístroje, který neznal. „Na co to je?" zeptal se.

Talamon pohnul svými metráky a nic zlého netuše se blížil. Bull přístroj zakrýval širokými zády.

„No tohle...," zalapal Talamon po dechu, rychle kamsi hmátl a něco udělal. „Kdo zapnul hyperkom?"

Bulla zamrazilo.

Už hodinu si povídal s patriarchou a kdokoliv je mohl sly-

set. Několikrát padlo Rhodanovo jméno. Mluvílo/se o tom, kolik cizinců Talamon na palubě TÁL VI schoval, jak rychlá je Gazela a podobně.

Bull zoufale pohlédl k Johnu Marshallovi.

Teleporter Tako Kakuta nenápadně zmizel.

„Nikdo z nás ho nezapnul!" poznamenal Kitaj Išibaši a rychle překontroloval mozky svých kolegů, aby se přesvědčil.

Talamon zareagoval jinak. Vyskočil k mikrofonu a zařval: „Zavřít všechny vstupy na loď! Nikdo nesmí ven!"

Bull přikývl. Teď šlo o hodně.

Sotva Talamon vypnul palubní rozhlas, přišla z centrály zpráva, že ho chce navštívit patriarcha Tophtor. „Nejsem na palubě!" odsekl starý muž. „Pane, mám vaši nepřítomnost ohlásit...?"

Talamon zaklel. Vzduch se zachvěl a najednou se před ním zjevila živá bytost! Tako Kakuta se vrátil.

„U všech hvězdných bohů!" vyděsil se patriarcha a opřel se o stěnu, aby leknutím neupadl. Vykoledoval si Bullův smích a poklepání na rameno. „Talamone, příteli, vzpamatuj se! Vypadá to, že velín TITANU naše vysílání z hyperkomu komprimoval! Arasové v měřicí centrále své velké hyperkomové stanice nevědí, která bije, protože už hodinu nic nezachytávají ani nemohou vysílat!"

^ A ^

Bylo to tak.

Rhodan stačil včas zachytit Bullův nechtěně vysílaný hovor s Talamonem a zrušil možnost odposlechu. Když se pak TITAN do té nevděčné práce pustil, Rhodan si otřel pot z čela a řekl: „To jsem tedy zvědav, jak dlouho nám Bully hodlá přídělovat tyhle starosti."

Usedl do křesla a myšob Gucky mu přistál na klíně. Spokojeně zapištěl.

„Gucky, ty mě chceš zlobit?“

Myšob byl vynikající telepat a četl v Rhodanových myšlenkách jako v knize. Tiše zašišlal: „Perry, Arasové zachytili prvních deset vteřin Bullyho vysílání! Mají to uložený v paměti počítače! Jestli to svinstvo vytáhnou, může to mít nedozírný následky!“

Gucky objevil Achillovu patu celé akce.

„Šéfe, nech mě tam skočit! Já těm Arasům ukážu! Smím, Perry?“

Gucky uměl prosit jako malé dítě, ale kdo by si myslel, že takový je, moc by se divil. Tohle chlupaté stvoření, připomínající křížence myši a bobra, ovládalo teleportaci, telekinezi a telepatii jako málokterý mutant. Už mnohokrát dokázal sílu v situacích, kdy by každý jiný zklamal.

„Vrat' se mi v pořádku zpátky, Gucky!“ odpověděl Rhodan a myšob z jeho klína zmizel. Teleportoval silou myšlenky na Laros, vzdálený dvacet světelných hodin od TITANU.

• ^ ^ ^

Šéfbilog Keklos se zadostiučiněním vyslechl, že z Gomu startuje velká nákladní loď.

Takže přiletí na shromáždění patriarchů ve správný čas, pomyslel si spokojeně a vydal odpovídající příkazy.

^ A ^

Bull sebou trhl. Na rameni mu přistála neznámá tíha, ale než pochopil, co se stalo, Gucky mu už šeptal do ucha: „Tlust'ochu, tys to teda vymňouk! Arasové málem zaslechli tvůj roztomilej hlas! Musel jsem tam zakročit a uložit jim do paměti místo tvýho povídání dervišův zpěv. Teď si šéf dělá starosti, kdo jinej ještě moh mezi hvězdárna slyšet tvůj hlas! No, uvidíme se později.“

A teleportoval zpátky na Rhodanův klín.

„Šéfe," zapištěl hned tu nejdůležitější informaci. „U Bulla se dějou pěkný věci! Přečet jsem si v Marshallových myšlenkách, že pořád ještě nemůžou najít viníka, kterej nepozorovaně zapnul hyperkom!"

„To nám to tedy pěkně začíná," odpověděl Rhodan. ^ ^

^

Tophtor seděl proti Talamonovi a ostře si svého druha měřil. Talamon vypadal jako nemocný. Takže se Tophtor jako dobrý obchodník nejdříve ze všeho pokoušel Talamona nahradit:

„Dneska přiletí Cekztel."

Cekztel byl šéfem všech rodů Těžkých.

Talamon se však nemohl zbavit pomýšlení na tu lapálii s hyperkomem.

„Ano?" zeptal se jen.

„Tophtor to tedy zkusil z opačného konce: „Tentokrát už je Rhodan prakticky vyřízenej." „Myslíš?"

Tophtor ztratil trpělivost: „Máš ještě vůbec ten tvůj velkej kšeft?"

„Cože...?"

Tophtor nikdy neměl velký smysl pro humor, ale teď jej docela ztratil. Udeřil pěstí do stolu a zahřímal: „Už mi konečně prozrad', co se děje, starochu! Ty vůbec nemyslíš na svůj kšeft! Je ti jedno, že Cekztel přiletí! A nezajímá tě, že se už Rhodan a jeho Země nebudeme muset obávat! Talamone, jsme my dva ještě vůbec přátelé?"

„Copak bych tě pak k tomu obchodu přizval?" uhýbal Talamon.

„Tohle není odpověď na mou otázku!" nadával starý lišák Tophtor. „Ty máš starosti? Jo? Já taky! Bolí mě z těch Arasů hlava!"

Talamon konečně projevil známky zájmu. Předklonil se, a přestože byli sami, zašeptal: „Tophstore, mám na lodi zákeřného zrádce! Někdo z mých lidí mě chce zradit a pokud se mu to povede, zničí mě i můj rod s celou naší flotilou!"

„Má to něco společného s tím kšeftem?"

„Částečně, částečně, Tophstore, proto teď nevím, jestli pro tebe bude dobré, když se staneš mým partnerem..."

Těžký se rozesmál.

„Jestli to pro mě bude dobrý? Cha! Já jsem jedinej, kdo ví, kde ta Rhodanova Země leží! Mám její pozici uloženou v počítači tak, že ji nikdo nenajde! Natožpak Arasové!"

Talamonovy oči se rozzářily. Věděl, že s ním Tophstor nehraje falešnou hru. „Takže je taky nemáš rád! Mně osobně je Perry Rhodan tisíckrát milejší..."

Tophstor se chytil háčku a o překot spustil: „Mně taky! Málem jsem vyletěl z kůže, když jsem se doslechl o planetě Exsar! Nejradši bych tohle shromáždění vyhodil do vzduchu!"

„To tys položil bombu na Goszulově planetě?" zeptal se Talamon sarkasticky. Nálada se mu začínala lepšit.

„Nesmysl," zabručel Tophstor. „Ale teď mi vysvětli, co si myslíš o Rhodanovi? Jak to, že už na něj nenadáváš?"

„Copak můžu nadávat na někoho, kdo měl možnost i právo mě zabít, ale přesto mě nechal žít?"

Tophstor prudce vstal. Po chvíli přidušeně řekl: „Jestli se nepletu, taky ještě žiju proto, že mě Rhodan ušetřil. Musím se na to vyspat. Ráno moudřejší večera. Nasadils mi brouka do hlavy, Talamone!"

^ ^ ^

John Marshall se protáhl a podíval se na Reginalda Bulla. „Takže?"

zeptal se ho Bull. „Tophstor je jediný, kdo zná pozici Země." Bull byl se svými mutanty stále v Talamonově soukromé ka-

jutě. Věděli, že Tophtor přišel. Marshall si nedal ujít příležitost a pomocí svých telepatických schopností vyslechl rozhovor mezi patriarchy.

„Má ji uloženou v palubním počítači. A když o tom Talamonovi říkal, myslel v té chvíli na pojistku, kterou umístil v programu tak, aby souřadnice Země nenašel nikdo nepovolaný.“

Pamatujete si to dobře?“ zeptal se Bull. Marshall

přikývl, ale pak se zachvěl. „Co je s vámi,

Johne?“ „Něco po mně sáhlo,“ odpověděl telepat.

„Sugesce, hypnóza, telepatie...?“

„Nic z toho všeho,“ odpovídal ztěžka Marshall. „Bylo to | něco docela nového, něco, s čím jsem se ještě nesetkal. Myslím, že nás něco, nebo někdo, pronásleduje!“

Bull se zamyslel a pak vyhrkl: „Marshalle, vzpomeňte si, jestli Tophtor nepřemýšlel o nějakém přístroji, kterým zablokoval sektor počítačové paměti!“

Tento problém měl před vším ostatním přednost. Jejich vlastní bezpečnost teď nebyla důležitá, museli se pokusit z Tophtorova palubního počítače odstranit údaje o pozici Země!

Ale hned nato Bullovi došlo, že z palubních počítačů nelze nic vymazat... Jednou uložené údaje se daly pouze upravit, ale tak, aby vypadaly logicky.

„Mám to!“ zvolal Marshall. „Mám ten přístroj!“ Pak už to šlo

ráznaráz. Wuriu Sengu, muž obdařený schop-

ností vidět pevnou hmotu, se soustředil a zanedlouho nákre- i
lil náčrtek hledaného přístroje včetně schéma jeho připojení k počítači.

„Díky,“ poděkoval mu Bull. „Přesuňte se zpátky na Gazelu. Já přijdu za vámi, musím si promluvit s TITANEM.“

Tři patriarchové se dívali za šéfbíologem Keklosem. Právě odcházel. Dva Skokani a jeden Těžký pak na sebe podmračeně zírali a kroutili hlavami.

Cekztel, vládce všech rodů Těžkých, se ujistil, že ho už Aras neuslyší, a pak řekl: „Jestli někdy onemocním, pak raději zemřu, než abych se nechal kurýrovat tímhle šéfbíologem! Už jsem viděl pár planet, které vinou našich bomb vybuchly a proměnily se ve slunce, ale nikdy jsem u toho necítil radost. Soucit také ne, koneckonců to byli naši smrtelní nepřátelé. Zahubil jsem je, ale nikoho jsem nemučil k smrti. Vsadíme se, že tenhle Keklos něco takového dělá?“

Prastarý patriarcha Siptar zadumaně přikyvoval. Starý Vontran nijak neskryval svůj odpor.

„Zítra je shromáždění..." Tím řekl víc, než bylo ukryto ve slovech. Otočil se k Cekztelovi.

„Bez vás Skokanů proti Zemi nezaútočíme! Polet'te s námi! Všechny vaše lodě, které jsou dobře vyzbrojeny, musí letět proti Rhodanovi, pak s vámi budeme i my! Jinak..."

Jestli měl nějaký hlas váhu, pak to byl Cekztelův hlas. Nikdo ani pořádně nevěděl, kolika tisícům bojových lodí velel. Pravděpodobně to nevěděl ani on sám.

„Máme to chápat jako hrozbu?" zeptal se Siptar.

Cekztel se zachechtal. „Jako vydírání, Siptare! Myslíte, vy Skokani, že jsme padlí na hlavu? Perry Rhodan ukradl centrálnímu počítači největší křižník! Rhodan není žádná nicka! Nemůžeme tušit, jakou sílu shromažďuje v blízkosti své Země! Sami tam prostě nepoletíme! Ne bez Skokanů!"

„Jak budeš zítra hlasovat, Cekztele?" zeptal se Siptar.

V Cekztelových očích se zablýsklo. „Není důležité, jestli zítra budu pro, nebo proti útoku. Na vašem rozhodnutí bude záležet!"

Vontranovi se zdálo, že z těch slov slyší finanční požadavky.

Cekztel se opřel a zhluboka se nadechl. Pak pobaveně dodal: „Vážně si myslíte, že bychom letěli zadarmo? Copak jste už někdy něco prodali a nepožadovali za to platbu? Už někoho z vás nějaký Aras ošetřil zadarmo? Přátelé, vy byste mě rozesmáli! Naše pomoc vás bude stát miliony, a když pomyslím, že náš Tophthorje jediný, kdo zná souřadnice Země, bude vás to stát dvojnásobek!"

Cekztele," sykl Siptar, „to přece nemyslíš vážně?" Šéf Těžkých odpověděl: „Když jde o peníze, nikdy nežertuju! Tak si to ušetřte! Zatočte Rhodanovi krkem bez nás! Řeknu Tophthorovi, ať vám ty údaje dá! Let'te k Zemi. Napadněte Rhodana. Příjemnou zábavu, vy lakomý kramářský dušičky!"

^ A ^

Šéfbilog Keklos přijal Modersovu zprávu. Moders si přitom dával pozor, aby nepřekročil třímetrovou hranici.

„Výroba Biosů se právě rozběhla. Dnes večer už budeme moci udělat první hodnocení a pak rozjedu plnou výrobu..."

„S tím počkáte, dokud neskončí shromáždění Skokanů, Modersi!" vyjel na něj Keklos ostře. „Nákladní loď z Gomu už byla vyložena?"

Ne "

„ne.

„Tak okamžitě přikážte, aby s tím počkali. Ale nejdřív mi sem přiveďte jednoho Biose!"

Moders směl odejít. Celý popletený opouštěl šéfovu pracovnu. Keklosovým příkazům nerozuměl. Najednou nebyla výroba Biosů prvořadá? A proč měla základní substance z Gomu zůstat na lodi?

Když o něco později vstoupil do šéfovy pracovny Bios, Keklos se právě spojil s velínem nákladní lodi z Gomu. Jeho příkazy vyvolaly podiv.

Ale Keklos přesně věděl, co chce.

Čtyři sta tisíc kilometrů nad Larosem stála Talamonova velká flotila a čekala.

Talamon musel pořád myslet na šok s hyperkomem. Nejhorší pro něj bylo to, že najednou musel ve všech svých rodových druzích vidět zrádce.

Ani Bull ho nedokázal uklidnit. Talamon věřil, že ho někdo zradil, a na náhodné zapnutí hyperkomu nevěřil. Ani Bull tomu nevěřil, přestože ho John Marshall ujišťoval o opaku. Dal si tu práci a obešel všechny členy posádky, aby zjistil, že žádný z nich nechová v dus i zrádné myšlenky.

Těžký vstoupil do kajuty a Bull mu podával fólii se zprávou, že spojový člun flotily opět přistál na Larosu.

Bull se o text nezajímal. Věděl, že to je Perryho dílo, a že skrývá utajenou zprávu. Palubní počítač Gazely ji dešifroval a pak se ze všední zprávy staly astronautické údaje. Podle nich byla Země planetou v sektoru Orionu - oběžnicí obřího slunce Beteigeuzy - třetí planetou tohoto obra - a tím pádem 272 světelných let daleko od skutečné Země. Z pohledu hvězdného mraku M 13 se tedy přiblížila o 272 světelných let.

„Stejně bych to nechtěl jít pěšky," zašklebil se Bull a ani si nevšiml, že ho Talamon opustil.

Z pozadí velínu se vynořil John Marshall. „Pane," hlásil, „Talamon nás ani nebude varovat, že Tophtor zná pozici Země, ani ho nezradí, a pokud zůstane u svého původního názoru, ani s námi neudělá obchod s ocelí na Honuru. Na jednu stranu se cítí být zavázán Tophtorovi, na druhou zase nám..."

Bull mávl rukou. „Ušetřte mě toho, Marshalle! Jenom svým lidem povězte, že se nesmějí ani slůvkem zmínit o ničem, co všechno víme! Umíte si představit, co všechno by se pak mohlo stát?"

„Ano, pane! Talamon k nám pak přijde a řekne nám, že byl na cestě k Tophtorovi, aby ho informoval, že známe jeho tajemství..."

„Pošlete mi sem Tako Kakutu a Rase Čubaje! Rychle! Udělají z Tophthora tajemství mejdlovou bublinu!"

^ A ^

Keklos nezapomínal na varování šéfinženýra Gegula. Ten mu krátce před popravou řekl: „Keklosi, nebezpečí začíná se shromážděním patriarchů. Tak tomu bylo svého času na Goszulu a tak tomu bude také na Larosu. Já se však postarám, aby se události z Goszulu nezopakovaly a aby ti, kteří pracují za Rhodanův žold, uvízli v mé síti. Tušíte, jakou síť hodlám rozhodit, šéfbilogu Keklosi?" Keklos vytušil, co má Gegul na mysli.

Ovšem teď už Gegul nežil. Gegulův plán však ano. Byl skutečností.

„Zavolejte mi sem Moderse! Rychle!"

Moders však nepřišel.

Keklos vyhlásil poplach. Vyhlašoval jej často. Posléze vždycky někdo zmizel, většinou i víc Arasů. Nikdo netušil, kam se poděli. Nikdo se po nich neodvažoval oficiálně ptát.

Moders nepřišel!

V gigantické podzemní soustavě měsíce Laros byl vyhlášen nejvyšší poplachový stupeň.

Moderse nebylo možné najít!

Keklos musel pořád myslet na jedinou větu. Vyslovil ji Gegul: „*Nebezpečí začíná se shromážděním patriarchů!*"

Tuto noc zemřelo mnoho nemocných. Lékaři odkládali instrumenty, ošetřovatelé opouštěli svá oddělení, celé nemocniční objekty zůstaly bez personálu. Hledal se Moders, nejbližší ; spolupracovník šéfbilogu Keklose!

Ale nebyl nalezen.

^ A ^

Talamon těžce dosedl do křesla a zadíval se na přítele Tophtora. „Co má znamenat to divadlo s bojovými robotama?“ Talamona totiž před Tophtorovou lodí zastavili a prohlédli roboti. Pak se to opakovalo ještě jednou na hlavní palubě a nakonec u vchodu do velínu. Jeho nálada se tím pochopitelně ocitla na bodu mrazu.

Ale ani Tophtor nevypadal dobře naladěný. „Prohlédl sis ty roboty?“ „Nebyli snad tvoji?“ „Patřili Arasům!“ „A to si necháš líbit?“ vykřikl Talamon a vyskočil. „Uklidni se, příteli, jsou tady s mým svolením! Před několika hodinami, když se setmělo, se tu objevili dva cizinci! Pravděpodobně Skokani!“ „Cizinci?“ hlesl Talamon, ale vytušil, o jaké cizince asi půjde. „Jo, cizinci, Talamone! Cizinci ve stroje!“ Talamonovi spadl kámen ze srdce. Netušil, co by mohli ve stroje hledat. Palubní počítač byl přece tady, ve velínu... Vtom sebou Tophtor trhl a ohlédl se: „Co to bylo?“

^ A ^

Ve stejné vteřině řekl Wuriu Sengu, který seděl se zavřenýma očima vedle Reginalda Bulla: „Tophtor musel něco zaslechnout. Otáčí se a zírá k počítači. Teď vstává... Ne, sedá si zpátky, ale pojal podezření. Talamon se ho na něco ptá, ale nedostává odpověď. Tophtor vydává nějaké rozkazy. Tako Kakutu není vidět.“

Reginald Bull zvedl hlavu a zamyšleně pohlédl na Čubaje. To byl jeho druhý teleporter, který už měl dávno společně s Kakutou sedět ve velínu Tophtorovy lodi, aby změnil údaje o souřadnicích Země.

/Kakuta však už ve velínu byl, i když neviditelný. Pak se ozvala další rána, podobná té první - a Kakuta rematerializoval zpátky.

„Tedy to bylo něco...“ řekl zničeně. „Přesně stejná věc se mi stala, když jsem rematerializoval ve velínu, pane!“ řekl a zvedl se ze země. Nevěděl, čím to je, že pokaždé upadl. „Išibaši,“ otočil se Bull, „všiml jste si něčeho?“ „Ano, pane, ale taky si to neumím vysvětlit. Jako by mě olízla nějaká neznámá síla...“

„Jdu za Marshallem,“ rozhodl Bull. „Akce s Tophtorovým počítačem se zatím posouvá na neurčilo!“

^ A ^

Keklos si zamnul ruce.

' Našli Moderse! Ležel v bezvědomí před nákladní lodí se substancí! Keklos dobře věděl, proč je jeho asistent v bezvědomí.

„No, myslel jsem si, že je chytřejší,“ zabručel šéfbíolog. Dal se spojit s experimentální laboratoří „aromatických infekcí“ a předal jim Moderse jako pokusný objekt.

^ A ^

Wuriu Sengu dal Tako Kakutovi a Rasu Čubajovi smluvené znamení. Zahleděl se přes několik stěn do Tophtorova velínu. Byl prázdný.

Za Sengem se na dvou místech zamihotal vzduch a oba teleporteři zmizeli. Sengu je vmžiku viděl, jak se schovávají ve velínu starého Těžkého za spojovým zařízením.

Byli sami.

Orientovali se rychle, ale přesto nebylo nijak lehké údaje v počítači přeprogramovat. Oba sice absolvovali arkonidské

hypnoškolení, ovšem scházel jim IQ, jaký měli Rhodan nebo Bull. Tloušťák by si s úkolem poradil rychleji, ale nebyl tele-porterem a bez této fantastické schopnosti volného pohybu by nikdy neprošel mezi řetězci stráží až k velínu.

Ovšem ani tak nebyli odkázáni pouze sami na sebe. Stále setrvali v telepatickém spojení s Marshalllem a dostávali instrukce.

Vtom se ozval Sengu: „Pane, otevírá se vchod do velínu! Přichází Tophtor a dva jeho muži!”

Zatím Sengu ještě mluvil. Marshall a Išibaši zakročili.

Bull seděl stranou a klidně pozoroval dění.

Kitaj Išibaši na dálku sáhl do Tophtorova vědomí a bleskurychle ho zaplavil sugestivními příkazy. Dokázal to udělat tak, až si jeho oběť myslela, že jedná ze své vlastní vůle.

John Marshall přitom kontroloval obsah myšlenek obětí a předával sugestorovi důležité informace.

^ A ^

Tophtor počkal, až se vchod za nimi zavře. „Sedněte si!” přikázal přísně a oba mladí Těžcí uposlechli. Plni očekávání vzhledli na patriarchu svého rodu. „Tomu Keklosovi asi přeskočilo! Vy dva tady budete na stráží do té doby, než vás vystřídám. Nejvyšší šéfbilog vidí duchy. Z těch dvou cizinců, které jsme tady odpoledne zahlédli, chce udělat Rhodanovy lidi! A teď mě postavil před volbu: buď ve velínu umístím dva své muže, aby byli ve stálém spojení s ním, nebo mi sem nasadí půltucet svých robotů! Tak, to bychom měli! Ukažte mi své zbraně!”

Jeden z mladíků tiše zaklel.

Tophtor si prohlédl zbraně, přikývl a dodal: „Hezky si odpočiňte. Kdybyste si potřebovali zdřímnout, klidně to udělejte. A spojení s Keklosem? Ještě si s ním promluvíme ze své kajuty, a pak vám řeknu!”

„Fajn, šéfe!" usmál se větší z mladíků. „U všech hvězd, jsem unavenej, jako bych tři noci nespál!"

„Jsem na tom podobně," zívá patriarcha. „Nejvyšší čas zalézt do postele, přátelé!" A odešel.

^ A ^

Tako Kakuta a Ras Čubaj na sebe v úkrytu pobaveně mrkli.

Od okamžiku, kdy zkontroloval zbraně, se Tophtor rázem proměnil v jiného tvora. On, který vždycky požadoval přísnou disciplínu, se zničehonic stal ohleduplným taťkou.

Oba teleportéři dobře věděli, čím práce to byla - sugestora Wuria Senga!

Jakmile se za patriarchou zavřely dveře, oba mladíci ve ve-línu usnuli a teleportéři se znovu pustili do započaté práce.

V jedné chvíli Kakuta nevěděl jak dál, a Bull Senguovi přikázal, aby pomocí svých sugestivních sil teleporterovi předal další instrukce. Wuriu musel na chvíli pustit oba spící Těžké ze svého vlivu. Předal požadované instrukce.

Kakuta mohl pokračovat.

„Hotovo?" zeptal se Afričan ve chvíli, kdy svou část úkolu splnil.

„Ještě mo..."

Vtom se mu za zády ozval dunivý hlas: „Co to je? Tohleto?" Jeden ze strážných se probudil!

Ras Čubaj zmizel ještě před Kakutou. Kakuta to raději neriskoval, doufal v sílu Tamy Jokidy. Pokud by zklamal, byl by Tako ztracen...

Ale Jokida to dokázal. Zvedl silou svých telekinetických schopností mladíka ke stropu a otočil ho přitom břichem vzhůru, aby neviděl nic z toho, co se děje pod ním.

„Kitaji!" vykřikl Bull, ale pak si všiml, že sugestor pokynul bradou. Už tedy zakročil.

Náhle Sengu hlásil: „Otevírá se vchod! Vstupuje Tophtor...!“
Velín Gazely se zničehonic zachvěl. Bulla a jeho mutanty to smetlo do kouta. Sengu zaúpěl, protože si narazil hlavu. Marshall si ji držel oběma rukama.

Co to bylo? Jaká síla to s nimi zacloumala?

„Co dělá Tophtor?“ zeptal se Bull rychle.

„Nevidím ho,“ odpověděl Sengu. To bylo neuvěřitelné! Bull na něj překvapeně zíral, ale v následujícím okamžiku už k Išibašimu vypálil další otázku: „Máte Tophtora pod kontrolou?“

Japonec pokrčil rameny.

Bull zaklel.

Vtom se před ním zjevil teleporter Ras Čubaj a hlásil: „Starý lišák Tophtor leží na palubě C a spí na arkonidských bombách!“

Reginald Bull na zprávu vůbec nereagoval. „Čubaji, nezaútočila na vás před několika minutami neznámá síla?“

„Cože?“ zeptal se Afričan.

Sengu nahlas zvolal: „Kakuta dokončil změnu naprogramování. Teď stojí nad tím mladým Těžkým, co spadl od stropu. Vypadá to, že se zranil.“

„Ještě tohle,“ vrčel Bull. „Išibaši, vsugerujte Kakutovi, aby toho kluka teleportoval do lazaretu, ale jenom tehdy, pokud to nebude spojeno s žádným rizikem!“

Išibaši se soustředil. Bull měl několik vteřin na přemýšlení. Problémy měli jenom na Gazele, Čubaj o ničem nevěděl... Ale byly tu ještě ty dva Kakutovy nevysvětlitelné pády při teleportaci...

„Marshalle...“ Dál se nedostal.

Do malého velínu Gazely se vrátil Talamon. Byl velmi rozčilen, protože nepřinášel dobrou zprávu.

Po palubách jeho lodi TÁL VI už dvě hodiny dusalo víc než sto araských bojových robotů, doprovázených dvěma stovkami po zuby ozbrojených, mlčenlivých Arasů. Systematicky prohledávali místnost za místností.

Přesně ve stejné chvíli rematerializoval Kakuta. Už otevíral ústa, aby podal hlášení o splněném úkolu, když spatřil patriarchu Těžkých. Takže jen duchapřítomně řekl: „Víte, že se nad TÁL VI bez hnutí vznášejí tři křižníky?“

^ A ^

Šéfbilog Keklos se třásl samou nedůvěrou. Ležely před ním dvě zprávy -jedna z hyperkomové stanice, druhá o výsledku kontroly na palubě TÁL VI.

Nemyslel však najedno ani na druhé. Dupal o svém vlastním zážitku a neustále se sám sebe ptal: „Proč mě Tophtor včera večer volal a co měly ty jeho žvásty znamenat?“

Poslední noci osobně navštívil Tophtorovu vlajkovou loď. Obrazovému přenosu z velínu najednou přestal důvěřovat. Ale na křižníku Těžkého bylo všechno v pořádku. Starý patriarcha mu dokonce s pocitem triumfu ukazoval pojistku palubního počítače. Ještě včera večer všechno vypadalo docela dobře, ale teď před ním na stole ležely zneklidňující zprávy.

Jedna z nich přišla z hyperkomové stanice.

Čtyři technici najednou zachytili cizí hyperkomové vysílání, které bylo dál rušeno. Než dokázali vystopovat rušičku, měli rušeno všechno vysílání i příjem. Když se jim po dlouhých hodinách konečně podařilo odstranit všechny závady a rušička přestala účinkovat, chtěli rozšifrovat aspoň krátký úsek neznámého vysílání, ovšem když se jim to podařilo, uslyšeli jen pištivý hlásek, který oznamoval vysílání *tance dervišů* a pak následovala jakási pekelná hudba.

„To museli být hvězdní ďáblové!“ poznamenal a odsunul hlášení stranou. Ani prohlídka TÁL VI nic nepřinesla. Zaklonil hlavu.

Nebezpečí začne se shromážděním!

^ \ ^ |

Shromáždění patriarchů se blížilo ke svému konci. O zničení Perryho Rhodana a jeho planety bylo rozhodnuto. Teď už se jednalo jen o ceně, kterou požadovali Těžcí. Háдали se mezi sebou, a Těžcí dokonce vyhrožovali, že nikam nepoletí. Nikdo netušil, že to jsou poslední pokusy Rhodanových mutantů o ovlivnění jednání.

Byli schováni v komoře vedle haly.

V závěru jednání najednou znovu pocítili cizí sílu, která po nich sahala, a Tama Jokida rozčileně špitl: „Pane, roboti vědí, kde se schováváme! Jde jich sem na nás skoro padesát!”

^ ^ ^ ;"

Ošklivá, bezbarvá, nasedla bytost ze zkumavky stála před Keklosem.

„Tak mluv!" vykřikl vědec na Biose.

„Našli je," řeklo umělé stvoření.

„Kde?" vykřikl Keklos a v duchu proklínal své tři asistenty, kteří mu zamlčeli, že ho tento Bios už delší dobu hledá.

„Pane, tam, kde je jich hodně pohromadě, a kde jich je ještě jednou tolik!"

Keklos o té odpovědi přemýšlel. První část mu byla jasná, určitě se vztahovala na shromáždění patriarchů, ale ta druhá... Mohla se týkat jenom lodi TÁL VI! Poplach pro TÁL VI! Znovu na Biose křikl: „Řekni mu, ať zaútočí! Zničit! Rozuměls? Zničit!"

„Ano, pane, zničit."

Keklos se za ním díval horečnatýma očima. „Gegul zemřel příliš brzy," řekl polohlasem.

„Čtyřicet kusů!" sykl podsaditý Tama Jokida, ale hlas se mu ani nezachvěl.

Čtyřicet araských bojových strojů dupalo po rampě. Více než stovka se jich rozptýlila mezi patriarchy, bleskurychle obsadila všechny východy a nyní bez hnutí zaujímala svá stanoviště.

„Prcháme!" přikázal Bull.

„Pane," oslovil ho John Marshall. „Bez..."

Vtom na ně znovu sáhl neviditelný. Bull měl pocit, že ho něco zvedá. Malá Betty Toufryová se skutečně vznesla. Marshall a Jokida leželi v koutě. Ras Čubaj klesl na kolena. Jenom Tako Kakuta si udržel pozici.

Bull zachytil Betty, protože padala dolů. Útok neznámého trval jenom chvíli.

„Padáme! Padáme!!" přikazoval Bull, ale mamě. „Pozdě," zaskřípal Jokida zuby. „Nejdříve se musíme zbavit těch robotů na rampě..."

Bull zavrtěl hlavou. „Vezměte nás do vleku!" Kakuta ihned zareagoval - chytil Išibašiho za ruku a teleportoval s ním zpátky na Gazelu.

Telekinet Jokida zatím na dálku bojoval s roboty v jednacích síních. Prvních pět se jich zvedlo do výšky, aby se pak zřítilo dolů a rozbilo se.

Z rampy se ozývaly děsivé kovové rány, ale patriarchové tam neviděli, takže netušili, co se děje.

Deset ze čtyřiceti robotů bylo zničeno, ale ostatních třicet kovových monster, neznajících strach ani obavy, dusalo dál za svým cílem.

„Hodím je přes zábradlí..."

V ohlušujících ranách zanikaly funkce bojových strojů. Na- | jednou přeskakovaly zábradlí a padaly dolů jako omámené kovové mouchy...

Vtom se brutální síly chopily Bullova a Jokidova mozku a zatočily s nimi. Bullovi z toho začala z jedné nosní dírky téct krev. Tama Jokida několik vteřin vůbec nic neviděl. Když se vzpamatoval, spatřil škvírou mezi dveřmi třpyt přibližujících se robotů.

Ve službách Perryho Rhodana se každý naučil bleskurychle reagovat. Jokida strhl Bulla k zemi právě ve chvíli, kdy jim nad hlavami zasyčely smrtonosné paprsky.

„Chyťte se!“ zvolal černý Ras Čubaj a jakmile pocítil kolem pasu Bullovy ruce, rematerializoval. V poslední chvíli znovu pocítil strašlivou cizí sílu...

Pak bylo po všem.

Teleportovali na palubu Gazely.

„Tomu říkám záchrana v poslední vteřině...“ poznamenal Bull a znovu ho to odmrštilo do protějšího kouta.

Pokoušel se neznámé síle bránit, ale nepodařilo se mu to. Uslyšel pláč Betty Toufryové.

Bála se!

Zlost v něm probudila titánské síly a škrtivá moc neznámého protivníka povolila. Bull vstal. „Jokido, Betty! Otevřete Talamonův vstup! Startujeme!“

Jedním skokem se ocitl v pilotním křesle dálkového průzkumného člunu a nastartoval motory. Byl ochoten s Gazelou odstartovat násilně. Laros se pro něj stával peklem. Bylo tu příliš nebezpečno.

Když se otevřely klapky výstupu z Talamonova křižníku, jenom zabručel: „No vida, takže můžeme!!“

Gazela divoce vzlétla do volného vesmíru.

^ ^^

Talamon se šéfbilogovi a jeho štábu díval zpříma do očí. Za patriarchou stálo deset nejstarších Těžkých. „Důkazy, Keklosi!“ požadoval Talamon diktátorsky. Neměl

z toho malého zrůdného mužíka Žádný strach. „Dokažte mi, že jsem na své lodi někomu poskytl úkryt! Doporučuju vám, abyste se nejdříve podíval na bránu hangáru!"

Klapky brány musely být nejdříve opraveny. Síly, o nichž Talamon neměl ani potuchy, je vylomily.

„Dostanu vás pod vymývání mozku!" sykl Keklos.

Tophthor to zaslechl a zachvěl se. I na palubě jeho lodi se uplynulé noci přihodily věci, o jejichž původu neměl ani potuchy- Zdřímł si na arkonidských bombách - zrovna on, který dokázal vydržet osm dní beze spánku. A jeho vnuk Grugk ležel v nemocnici se zlomenou rukou-

To všechno Tophthorovi proběhlo hlavou. Každé vymývám' mozku z dotyčného udělalo psychickou trosku. Nehrozilo takové nebezpečí i jemu? Co mu to jeho přítel Talamon říkal? Kdyby se stala nějaká nepřijemnost, byl bych rád, kdyby mi někdo zůstal věrný!

Ještě ke **všemu** zůstával ten neuvěřitelný obchod pořád ještě ve hře!

Keklosem **to** trhlo, protože viděl, jak **se** Tophthor směje.

„Keklosi, žádného Těžkého pod vymývání mozku nedostanete! Vy ne! To se dřív Laros promění ve žhavé slunce! A pak - nejdříve nám ta svá podezření dokažte!"

Keklos byl příliš mazaný na to, aby se vrhal hlavou proti **zdi**. Neměl proti Talamonovi žádné závažné důkazy, a jediný důkaz, kterým disponoval, byl zároveň největším araským tajemstvím - základní substance z Gomu!

To mu zavřelo ústa a nedovolovalo jednat.

Mlčky opustil palubu TÁL VI.

Tophthor a Talamon se za ním dívali. Když se ztratil z dohledu, Tophthor položil Talamonovi ruku na rameno a řekl; „**Starochu**, teď už spolu *musíme* obchodovat!"

Talamon jen přikývl.

Tophthor rovněž. „Nechci se **tě** na nic **ptát, příteli**, a taky se 58

na nic neptám. Ptám se jenom sám sebe a moje otázka zní:
Není **ten** tvůj **velký kšeft** spojen s **PERRY RHODANEM**?"

^ A ^

„**K čertu**, co je zase **tohle**?" zařval Bull a **zadíval se na kontrolní** panel **před** pilotním křeslem.

Gazela najednou zpomalovala, uhnula **z kurzu**, a přitom měla původně zrychlovat! **Křikl** do strojovny, kde měli **službu** Gorašin a Sengu. Zaslechl odtud **jenom** jakési **chraptění**. **Ve** stejné chvíli chytila neznámá síla i jeho a škrtila ho.

Kdesi na **Gazele** zakvůliely agregáty, **které** dosud mlčely. V křesle sténal **Marshall**, vedle **se** hroutil **Tako** Kakuta. Bull **užuž** cítil, jak přichází o smysly, když se to všechno stejně náhle **ztratilo**.

„Paramechanika!" **vzdychl Marshall**.

Bull **ho** chápal **jen** zčásti. „Telekineze na takovou dálku?" divil se. „Musíme **na TITAN vyslat** volání **o pomoc a...**" **Dal** se nedostal. Z posledních sil **hlesl**: „Spojte se... s Guckym..."

Marshall zapomněl na vlastní trápení, plně se soustředil a našel telepatický kontakt s Guckym na palubě TITANU:

„Data... Země... v počítači... pře... programována..."

Pak už Gucky nic nezachytil.

Život na palubě Gazely upadl do bezvědomí. Průzkumný člun se nezadržitelně blížil k planetě Gom, tažen neznámou silou. Už se nořil do horních vrstev atmosféry.

Tohle byla nejtěžší chvíle Perryho Rhodana.

Byl nucen nečinně přihlížet, jak ztrácí Bulla, svého nejlepšího a nejvěrnějšího přítele!

Nesměl zakročít. Soustava Gonomu byla přehlčena houštinou zaměřovačích paprsků. Celé roje lodí startovaly z Larosu, aby se pustily do stíhání malého člunu, který se ukrýval na palubě TÁL VI.

' ^ , ' • ^^^_ . • ^ . ,

Pevným hlasem přikázal ústup. Tento Rhodanův rozkaz neměl nic společného s odvahou či strachem. Vyžádala si jej myšlenka na bezpečnost Země.

Vtom vedle něj zapištěl chlupáč Cucky: „To se nám tlouštík už nikdy nevrátí, Perry? On se musí vrátit, jinak bych neměl nikoho, koho bych mohl pořádně zlobit...”